15 ఆగస్టు విశిష్టత - II

Flower: Beginning of the Supramental Realisation

అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక

సెప్టెంబరు 2005

ఆగస్టు 15, స్వతంత్ర భారతం పుట్టినరోజు

ఆగస్టు 15 నా పుట్టినరోజు కూడా... దానికింత ప్రాముఖ్యం
రావటం నాకెంతో తృప్తికరమైన విషయం. స్థూల దృష్టికి ఇది
అదృష్టవాశాత్తూ లేదా కాకతాళీయంగా జరిగిన విషయమే అని
పించినప్పటికి అందులో అంతకు మించిన సూక్ష్మ మొకటున్నది.
అది నా జీవితాన్ని మొదట్నుంచి నడిపించుచున్న దైవీశక్తియొక్క
అభయహస్తమూ, భగవంతుడు నా కార్యము మీద వేసిన ఆమోద
ముద్ర అని నా మార్మికి దృష్టికి గోచరమవుతున్నది. వాస్తవము
నకు, ఇంచుమించు నేనాశించిన ప్రపంచ ఉద్యమములన్నియు
నా జీవితకాలములో సిద్ధించుటను చూడవలయునని ఆశించిన ఆ
రోజులలో, ఇవి అసాధ్యమైన కలలుగా కనుపించిననూ, ఈ దిన
మున అవి, ఫలసిద్ధికి సమీపమందున్నట్లు, లేదా ఫలించుట
ప్రారంభమైనట్లు, నెరవేరు మార్గమునందున్నట్లు గుర్తించగలుగు
తున్నాను.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు

తెలుగు: ఆగస్టు 2004 *'అఖిల'* నుండి

(*SABCL* Vol. 26, p. 404)

A Power Worked
But None Knew Whence It Came[1]

శ్రీఅరవిందులు పాండిచ్చేరి వెళ్లాక రాజకీయాలను వదిలేసి పూర్తిగా ఆధ్యాత్మికసాధనలో నిమగ్నమైపోయారు. అయితే ఆయన ఈ దేశాన్ని, ప్రపంచాన్ని పూర్తిగా మరచిపోయారని చాలామంది అనుకున్నారు. కాని అది నిజం కాదు. ప్రపంచంలో జరిగే మార్పులను చాల శ్రద్ధగా గమనిస్తూ అవసరమైనప్పుడు ఆధ్యాత్మికశక్తిని ఉపయోగించేవారు. మనిషి అనగా కేవలం మనస్సు, ఇంద్రియాలే కాదు – వీటికంటె వెయ్యిరెట్లు గొప్పదైన ఆధ్యాత్మికశక్తి ఒకటి వున్నది. ఆధ్యాత్మికవిద్యను నేర్చుకున్నవారు ఆ శక్తిని ప్రయోగించగలుగుతారు. — *సంపాదకుడు*

(ఈ వ్యాసం, ఒక శిష్యుడు తయారుచేసిన శ్రీఅరవిందుల జీవిత చరిత్ర లోనిది. దీనిని శ్రీఅరవిందులే దాదాపుగా తిరిగి రాసినప్పటికి ఉత్తమ పురుషంలోనే వున్నది.)

చంద్రనాగూర్‌లో శ్రీఅరవిందులు పూర్తిగా ఏకాంతసాధన లోకి దూకారనే అనాలి. అప్పుడు పాండిచ్చేరికి వెళ్లవలసిందిగా వారికొక పిలుపు వచ్చింది. కలకత్తా నుంచి వారు 'డూప్లే' అనే నౌకలో ప్రయాణమై, 1910 ఏప్రిల్ 4 వ తేదిన పాండిచ్చేరి చేరారు. ఆ రోజు నుంచి పాండిచ్చేరిలో, శ్రీఅరవిందులు యోగ సాధనలో మరింత ఎక్కువగా, పూర్తిగా నిమగ్నమైపోయారు. తన ముందుంచుకున్న ఆధ్యాత్మిక కార్యం యొక్క పూర్తి స్వరూపం వారికి మరింత స్పష్టంగా గోచరమైంది. తనయొక్క సర్వశక్తులూ దాని మీదే కేంద్రీకృతం చేయవలసిన అవసరమూ వారికి కనపడింది. దాని కనుగుణంగా ఆశ్రమం ఏర్పడింది. అయితే వారు దానిని రాజకీయాలకు, తత్సంబంధమైన కార్యకలాపాలకు దూరంగా ఉంచారు. 1910 లో సర్వవ్యవహారాల నుంచీ వారి

[1] A line from Sri Aurobindo's *Savitri* p. 44

యొక్క విరమణ జరిగి ఏకాంతంలోకి ఎలా ప్రవేశించారో, అలాగే రాజకీయ కార్యకలాపాల నుంచీ వారి విరమణ జరిగింది.

అయితే చాలామంది ఆ విరమణ అర్థం, వారేదో అత్యున్నత ఆధ్యాత్మిక అనుభవాన్ని పొంది, ప్రపంచంపట్ల ఎలాంటి ఇష్టాన్ని కలిగి లేరని లేదా భారతదేశపు భవిత పట్లా ఎలాంటి ఆసక్తి లేదనీ కాదు. అసలు వారి యోగము దైవాన్ని పొంది సంపూర్ణ ఆధ్యాత్మిక చైతన్యస్థితిని పొందగలగటం మాత్రమే కాదు. దానితో పాటుగా, ప్రపంచ కార్యకలాపాలన్నిటినీ, ఆధ్యాత్మికచైతన్య పరిధి లోనికి తీసుకొచ్చి, జీవితాన్నే ఆధ్యాత్మికత (Spirit) ఆధారంగా మలిచి, దానికొక ఆధ్యాత్మిక అర్థాన్నివ్వటమే.

తన 'రిటైర్‌మెంట్' లో కూడా శ్రీఅరవిందులు, ప్రపంచ సంఘటన లన్నింటినీ, భారతదేశ సంఘటనలనూ, గమనిస్తూనే ఉండేవారు. అవసరమైనచోట వారు క్రియాత్మకంగా జోక్యం చేసు కునేవారు. అయితే ఆ జోక్యం ఆధ్యాత్మికశక్తి ద్వారా, చడీచప్పుడు లేని ఆధ్యాత్మికచర్యల ద్వారా మాత్రమే. భౌతిక ప్రపంచంలో, మనస్సు, జీవం, శరీరాల సాధారణ శక్తులు, వాటి కార్యకలాపాలే కాకుండా, వెనుక నుంచి, పైనుంచి పనిచేయగల శక్తులుంటా యనీ, అవి అలాగే పనిచేస్తాయని తెలుసుకోవటం, యోగసాధ నలో పురోగతి సాధించిన వారి అనుభవాలలో ఒక భాగం. ఆధ్యా త్మిక చైతన్యస్థితిని పొందటంలో పురోగతి సాధించినవారిలో ఒక ఆధ్యాత్మిక గతిశీలమైన (dynamic) శక్తి వుంటుంది. పురోగతి సాధించినవారంతా, దానిని పొందుదామని అనుకున్నా, అనుకో కపోయినా, వున్నవారు దానిని వాడినా వాడకపోయినా, ఆ శక్తి మిగతావాటికన్నా ఎక్కువైనది, ఎక్కువగా ప్రభావితం చేసేది.

ఈ శక్తినే, తాను దానిని పొందగలిగిన వెంటనే, శ్రీఅర విందులు వాడారు. మొదట్లో, పరిమితమైన తన వ్యక్తిగత కార్యా ల్లోనూ, తరువాత వ్యవహారాల్లోనూ నిరంతరంగా వాడుతూ వచ్చారు. వాటి ఫలితాలపట్ల అసంతృప్తి చెందటానికిగాని, లేక మరోవిధమైన చర్యయొక్క అవసరానికిగాని, వారికే కారణం కన పడలేదు.

మొదటిది, రెండవ ప్రపంచయుద్ధ సంబంధమైనది. ప్రారంభంలో దానిని వారు చురుకుగా పట్టించుకోలేదు కాని ఎప్పుడైతే హిట్లరు తన వ్యతిరేకశక్తుల నన్నింటినీ కాలరాస్తాడని వారికి అనిపించిందో, ఎప్పుడైతే నాజీజం ప్రపంచాన్నంతా ఏలవచ్చని అనిపించిందో, అప్పుడు వారు జోక్యం చేసుకోవటం ప్రారంభించారు.

వారు బహిరంగంగా మిత్రపక్షాలవైపు ఉన్నట్లు ప్రకటించారు. విరాళాల కోసం అభ్యర్థన వచ్చినప్పుడు వారూ కొంత విరాళమిచ్చి, వారి సలహా కోరినవారికి సైనికదళంలో ప్రవేశించమనీ, లేదా యుద్ధప్రయత్నాలకు సహకరించమనీ ప్రోత్సహించారు. 'డన్‌కర్కు' యుద్ధం నుంచీ తన ఆధ్యాత్మికశక్తిని మిత్రపక్షాల వైపే ప్రయోగించారు.

అప్పుడంతా 'డన్‌కర్క్' యుద్ధంలో హిట్లరు తప్పక గెలుస్తాడనీ, ఇంగ్లాడు పతనం తప్పదనీ భావించారు. కాని జర్మనుల విజయపరంపర వెల్లువకు అడ్డుకట్ట పడి, యుద్ధధోరణి వారికి వ్యతిరేకంగా తిరగడాన్ని చూచిన తృప్తి శ్రీఅరవిందులది. వారిలా చేయటానికి కారణం హిట్లరు, నాజీజం వెనుక వారు నల్లని అసుర శక్తులను చూడటం, ఆ శక్తుల విజయమంటే మానవసమాజం దుష్టశక్తుల నిరంకుశ బానిసత్వానికి లోనుగావటమే అని వారికి తెలియటం. ఆ విజయం పరిణామ క్రమానికి, ముఖ్యంగా మానవుని ఆధ్యాత్మిక పరిణామానికి దెబ్బ అనీ, అది క్రమేణా ఐరోపా బానిసత్వానికే కాకుండా, ఆసియాకు, భారతదేశానికి విస్తరిస్తుంది. ఇంతవరకూ ఈ దేశం అనుభవించిన వాటికన్నా, ఈ బానిసత్వం ఇంకా భయంకరంగా ఉంటుంది. అంతేకాక ఈ దేశపు విముక్తికి చేసిన పని అంతా వ్యర్థమవుతుంది. ఈ కారణమే, వారిని బహిరంగంగా క్రిప్సు ప్రతిపాదనలను బలపరచి, కాంగ్రెసు నాయకులకు దాని నంగీకరించమని నొక్కి చెప్పించింది.

జపాన్ దురాక్రమణ విషయంలో, దాని ఉద్దేశం భారతదేశంపై దాడిచేసి, ముట్టడించి, జయించటం అని స్పష్టమయ్యేదాకా, వారు తమ ఆధ్యాత్మికశక్తితో జోక్యం చేసుకోలేదు. యుద్ధ

ప్రయత్నాలను బలపరుస్తూ, హిట్లరిజం యొక్క తప్పనిసరి ఫలితం అసురిక ప్రవృత్తే సుమా అని తాము వ్రాసిన కొన్ని ఉత్తరాలను అప్పుడే వారు బయటికి రానిచ్చారు. క్రిప్స్ ప్రతిపాదనలను ఎందుకు బలపరిచారంటే, దానివలన భారతదేశం, ఇంగ్లాండులు సంయుక్తంగా ఆసురికశక్తులను వ్యతిరేకిస్తాయనీ, క్రిప్స్ పరిష్కారం భారతస్వాతంత్ర్య సంపాదనా క్రమంలో ముందడుగేనని.

క్రిప్స్ సంభాషణలు విఫలమైనపుడు, వారు తిరిగి కేవలం, తన ఆధ్యాత్మికశక్తి మీదనే ఆధారపడి, అంతవరకూ తననెదిరించిన అన్నింటినీ తుడిచిపెట్టిన జపాన్ విజయం, తక్షణమే, అతిత్వరగా, అంతిమంలో తిరుగులేని, పెద్ద పరాజయాన్ని చూచిన తృప్తిని పొందారు.

కొద్దికాలం తరువాత, వారు భారత భవితవ్యాన్ని గురించి తాము అంతకు ముందు చూచిన దృశ్యం ఫలించి, దాని అంతర్గత కష్టాలెలాంటివైనా, భారతదేశం స్వతంత్రంగా ఉండటాన్ని చూసిన తృప్తినీ పొందారు.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు
అనువాదం: కాకుమాను తారానాథ్

(*SABCL* Vol. 26, pp. 37-39)

రెండవ ప్రపంచ యుద్ధము, హిట్లరు, ఆగస్టు 15

హిట్లరు తన రాక్షసత్వంతో ప్రపంచాన్నంతా గడగడ లాడించాడు. బ్రిటను, అమెరికాలాంటి గొప్ప దేశాలు కూడ ఆయన ముందర వణికిపోయాయి. ఎందుకని? హిట్లరు ఒక రాక్షసుడు, ఒక అసురుని చేతిలో కీలుబొమ్మ. ఆ అసురునికి శ్రీఅరవిందులను గురించి తెలుసు – ఆశ్రమానికి వచ్చి ఇక్కడ ఏమి జరుగుతుందో చూసిపోతూ వుండేవాడు. కాని చివరికి వాని ఓటమి తప్పలేదు.

– సంపాదకుడు

ప్రశ్న: ఆగస్టు 15 కు ముందే యుద్ధం సమాప్తమవుతుందనీ, శాంతి ఒడంబడిక జరుగుతుందనీ హిట్లరు చేసిన ప్రకటన విచిత్రంగా ఉంది కదూ!

శ్రీఅరవిందులు: మన కార్యానికి అతను శత్రువు అనేదానికి ఇదొక నిదర్శనం. సంఘర్షణలో ఇమిడి ఉన్న విలువ దృష్ట్యా చూస్తే, అతని వెనుక ఉన్నది అసురశక్తి, దానవశక్తి అనేది స్పష్టంగా తెలుస్తోంది.

ప్రశ్న: అతను తన నిర్ణయాలెలా తీసుకుంటాడో వింతగా ఉంది.

శ్రీఅరవిందులు: నిర్ణయాలు తీసుకొనేది అతను కాదు, అతని వెనుకనున్న మరో మానవాతీత శక్తి. ఈ రాక్షసి అపుడపుడు వచ్చి ఇక్కడ ఎటువంటి కార్యం జరుగుతున్నదో చూసి పోతూనే ఉంటుంది.

ప్రశ్న: ఇక్కడ జరిగే కార్యం తన ప్రయోజనాలకు వ్యతిరేకమైనదని దానికి తెలుసా?

శ్రీఅరవిందులు: (నవ్వుతూ) తెలుసు. అది మహాబలమైన రాక్షసి. పాల్‌రిచర్డ్‌కు దీనితో సంబంధం ఉంది. 'Lord of Nations' అనే పుస్తకంలో అతను వ్రాసిన పథకాలు, పద్ధతుల ప్రకారమే ఇప్పుడు అంతా జరుగుతున్నది. అందులో అతను ప్రస్తుత నాగరికతను నాశనం చేయాలని వ్రాశాడు. కాని అతను లక్షించింది మాత్రం నాగరికత యొక్క మానవతా విలువల వినాశనం. హిట్లరు జర్మనీలో అలా చేయనే చేసాడు.... అంతేగాక అతనెక్కడికి వెళ్తే అక్కడ కూడా ఆ విలువల్ని నాశనం చేసాడు. మానవులు తమంత తాము అసురలతో తాళలేరు. హిట్లరు విషయంలో అది ఒట్టి ప్రభావం మాత్రమే గాదు, పూనకమో లేక మానవశరీరం దాల్చిన రాక్షసైనా కావచ్చు! స్టాలిన్ విషయంలో గూడా అంతే. ప్రాణికం భౌతికంలోకి దిగివచ్చింది. అందుచేతే మేధావులంతా తమ నాగరికత నాశనమవుతోందని కలవరపడ్తున్నారు. వాళ్లు ఆశించిన నాగరికతకు ప్రతీకలుగా నిలిచిన విలువలన్నీ నాశనం అవుతుండడం చూసి ఆందోళనపడ్తున్నారు. భౌతికం తప్ప మరో లోకం వాళ్లకు తెలియదు. కనుక వారు ఆందోళన చెందక తప్పదు!

మరో సందర్భంలో శ్రీఅరవిందులు ఇలా అన్నారు. "హిట్లరుకు కావల్సింది ప్రపంచాధిపత్యం. అతని తదుపరి ఎత్తు భారత దేశం వైపు తరలడమే అనేది తేలిగ్గానే చూడొచ్చు".

29-5-1940 న దివ్యమాత మనకో సందేశం ఇచ్చారు. దైవానికి వ్యతిరేకంగా అసురుడు శాశ్వత విజయం పొందలేడు అనేదే ఆ సందేశం. హిట్లరు తప్పక ఓటమి చెందాలి. శ్రీఅరవిందులిలా వ్యాఖ్యానించారు. "అది మిత్రపక్షాల వల్ల అని అర్థం కాదు. ఇంగ్లండు పతనమైతే, రష్యా, జర్మనీ, జపాన్, ఇటలీలు తప్ప మరే దేశమూ స్వతంత్రంగా వుండదు. నేను మాట్లాడేది పాత ప్రపంచాన్ని గురించి. తరువాత యుద్ధం రష్యా, జర్మనీల మధ్య అనుకుంటాను. ఇంగ్లండు పరిస్థితి విషమించిందని రష్యా తెలుసుకున్నప్పుడు, బాల్టిక్ దేశాల విషయంలో చేసినట్లుగా, నల్లసముద్రం మీద అదుపు సంపాదించడం కోసం స్టాలిన్ టర్కీ, రుమేనియాల మీద ఒత్తిడి తెస్తాడు. బాల్కన్ దేశాలలోని గడ్డు పరిస్థితిని చూసి హిట్లరు మౌనంగా ఉండకపోవచ్చు. ఆసియా మైనరుకు బాల్కన్‌కు మధ్యగల సమస్యను హిట్లరు ఇటలీ సాయంతో చక్కదిద్దవచ్చు, లేదా తరువాత అతనితో వ్యవహారం పరిష్కరించుకోవచ్చుననే ఉద్దేశ్యంతో ప్రస్తుతం స్టాలిన్‌ను స్వేచ్ఛగా వదిలివేయవచ్చు".

అసలు అటువంటి దానికి ఏమాత్రం అవకాశం కన్పించని తరుణంలో శ్రీఅరవిందులు రష్యా, జర్మనీల మధ్య యుద్ధాన్ని ముందుగానే పసిగట్టారనేది మనమిక్కడ గమనించగలం.

ఆగస్టు 15, 1940

ఈ రోజు శ్రీఅరవిందుల జన్మదినం. ఒక్క పూటలో ఇంగ్లండులో 144 జర్మనీ విమానాలను కూల్చివేసారని మధ్యాహ్నం ఆకాశవాణి వార్త. ఇంతవరకూ ఇదే పెద్ద సంఖ్య. దర్శన మహోత్యమని మేమంతా వ్యాఖ్యానించాము. శ్రీఅరవిందులు నవ్వి "ఇంగ్లాండులోకి హిట్లరు విజయోత్సాహంతో ప్రవేశించవలసిన రోజు". అని అన్నారు.

ఒక నెల తర్వాత అదే తారీఖున అంటే 15-9-1940 న చిరునవ్వుతో శ్రీఅరవిందులు "ఇంగ్లండు 175 జర్మనీ విమానాలను ధ్వంసం చేసింది. ఇది చాలా పెద్ద సంఖ్యే. ఆక్రమణ ఇపుడు కష్టమవుతుంది. ఫ్రాన్సు పతనానంతరం హిట్లరుకు ఆ అవకాశం పోయింది. అతను నిజంగానే ఆ అవకాశం కోల్పోయాడు. ఫ్రాన్సు పతనానంతరం అతను ఇంగ్లాండు మీద దండెత్తి ఉంటే ఈ పాటికి అతను ఆసియాలో ఉండేవాడు. ఇపుడతనికి వ్యతిరేకంగా మరో శక్తి అవతరించింది. అయినా ఇంకా ప్రమాదం తప్పిపోలేదు" అన్నారు.

ఈ యుద్ధానికి ఆ తేదీకి సంబంధించి 'మదర్ ఇండియా' పత్రిక సంపాదకుడు ఇలా వ్రాసాడు. "బకింగ్‌హామ్ రాజప్రాసాదం నుంచి బ్రిటను పతనాన్ని ఆకాశవాణిలో ప్రకటించి తన పశ్చిమ యూరపు విజయాన్ని పూర్తి చేయాలని 1940 ఆగస్టు 15 వ తారీఖును హిట్లరు ఎంచుకున్నాడు. కాని ఆ రోజునే ఇంతకు ముందెన్నడూ లేనంత పెద్ద మొత్తంలో జర్మన్ యుద్ధవిమానాలు ధ్వంసం చేయబడ్డాయి. బ్రిటను యుద్ధం మలుపు తిరిగిన రోజుగా మనం దాన్ని చెప్పుకోవచ్చు.".

మూలం: నిరోద్‌బరన్

అనువాదం: కోనేరు వెంకటేశ్వరరావు

('శ్రీఅరవిందో గదిలో పన్నెండు సంవత్సరాలు' నుండి)

(Nirodbaran: *Twelve Years with Sri Aurobindo*, pp. 136-38)

కష్టాలలో కూరుకోపోయిన ఈ దేశాన్ని రక్షించేందుకు ఒక్కటే మార్గము. శ్రీఅరవిందులు ఈ విషయాన్ని తన యోగనేత్రంతో చూసి దానికి పరిష్కారం కూడా తెలిపారు.... మనం దాన్ని చదివి అర్థం చేసుకొని ఆచరణలో పెట్టినట్లయితే ఈ దేశం బలాన్ని పుంజుకుంటుంది. చాలా శక్తివంతం కాగలదు.

శ్రీమాత

15 ఆగస్టు 1945

యుద్ధము అయిపోయింది. విజయం చేకూరింది. ఓ పరమేశ్వరా, ఆ విజయం నీదే – అందుకు మా వందన సహస్రము లర్పించు చుంటిమి.

ఇప్పుడు మాలో నుంచి ఒక ఆర్ద్రమైన ప్రార్థన పొంగివస్తున్నది. నీ శక్తి ద్వారానే ఈ విజయము సాధ్యమైనది. యుద్ధాన్ని గెలిచిన విజేతలు ఈ సంతోషంలో అదివరకు రణరంగంలో కష్టాలు వచ్చినప్పుడు చేసిన బాసలు మరచిపోకుండా వుండెదరు గాక. నీ పేరిట వారు యుద్ధం చేసిరి. ఇప్పుడు యుద్ధవిరమణ అనంతరం శాంతి సమకూర్చటంలో కూడ నీ కృపాకటాక్షములను మరువకుండెదరు గాక.

మూలం: శ్రీమాత

అనువాదం: డా॥ ఆర్.ఎల్.ఎన్. శాస్త్రి

(*CWM* Vol.15, p. 48)

రెండు శకలాలుగా నా పుట్టిన రోజు కానుక

7-7-1947

నేను అతిమానస లోకం నుండి (Supermind level) అతిమానసోపకరణముల ద్వారా పనిచేసినట్లైతే ప్రపంచం ఈ పాటికి పరివర్తన చెంది వుండేది. లేదా యిప్పుడున్న దానికన్న వేగవంతంగా విభిన్నరీతిలోను అద్వితీయంగా మార్పు చెందుతూ వుండేది. ఇప్పటి నా ప్రయత్నం సుదూరంలో నున్న ఉన్నత అతిమానస స్థాయిపై నిలుచొని అక్కడి నుండి ఈ ప్రపంచాన్ని మార్పు చెందించడం కాదు. ఆ అతిమానసం నుండి కొంత శక్తిని యీ పృథ్వి మీదకు కొనితెచ్చి, దాని ద్వారా పనిచేయడం నా ప్రస్తుత ఉద్యమం. కాని వర్తమాన పరిణామదశలో అధిమానసం (Overmind) యొక్క సత్వర అతిమానసీకరణం (Supramentalisation) మొదటి కార్యంగా వుంటున్నది. రెండవది జడము (Inconscient)

యొక్క తీవ్ర ప్రతిఘటనను లేదా ఆటంకాన్ని, మరియు మానవుల అజ్ఞానానికి అది యిచ్చే ఆశ్రయాన్ని తగ్గించడం. ఎందుకంటే మనిషి మారాలన్నా, ప్రపంచాన్ని మార్చాలన్నా ఆ ప్రయత్నానికి నిరంతరం ఆటంకంగా వుంటుండేది యిదే.

మానవ వ్యవహారాలపై అంటే యుద్ధం మొదలైన వాటిపై నేను నిరంతరం వినియోగిస్తున్న ఆధ్యాత్మిక శక్తి, అతిమానస శక్తి కాదు. అది అధిమానసశక్తి మాత్రమే. ఈ శక్తి భౌతికప్రపంచంలో పనిచేసినపుడు అది నిమ్న శక్తులతో అనివార్యంగా కలిసిపోతుంది. అందువలన దాని ఫలితాలు దాని ఉద్దేశానికి తగినట్లు యెంత బలంగా, యెంత అనుగుణంగా వుంటున్నా అవి పాక్షికాలే. అందుకే రేపు ఆగస్టు 15 వ తేదీన నా జన్మదిన కానుకగా భారతదేశపు సాతంత్ర్యం రెండు శకలాలుగా ప్రసాదింపబడుతున్నది! అఖండంగానే వుంటే నేనింకా బాగా సంతోషించేవాణ్ణి కదా.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు
అనువాదం: బి. నరసింహాయ్యా

(*SABCL* Vol. 26, pp. 170-71)

15 ఆగస్టు 1947
శ్రీఅరవిందులు తన 75 వ పుట్టిన రోజున యిచ్చిన సందేశం

(శ్రీఅరవిందులను తన జన్మదినమునకు, భారతదేశ స్వతంత్రదినమునకు ముందురోజు సాయంత్రము ఒక సందేశము యివ్వమని ఆకాశవాణి తిరుచనాపల్లి వారు కోరగా వారీ సందేశమునిచ్చిరి:

నిరోద్‌బరన్‌కు శ్రీఅరవిందులు చెప్పగా వారు దానిని వ్రాసారు. రేడియోలో ప్రసారమైనప్పుడు శ్రీమాత చదివిన ఈ సందేశమును శ్రీఅరవిందులు కూడా విన్నారు. దాని రికార్డింగు ఎక్కడా లేకపోవడం మన దురదృష్టం.

మృత్యుంజయగారు 9 ఆగస్టు 1947 నాడు తన డైరీలో రాసుకున్న విషయాలు:

"ఆ సందేశాన్ని శ్రీమాత చదవగా తిరుచునాపల్లి నుంచి వచ్చిన సాంకేతిక నిపుణుల వర్గం సాయంత్రం 6 గం॥ లకు దానిని రికార్డు చేసుకున్నారు. వారికి తగిన ఏర్పాట్లు చేసి, ఆ మరుపురాని సన్నివేశంలో పాల్గొనటం నా అదృష్టం.

"శ్రీఅరవిందుల సందేశమును తమరు చదివినప్పుడు నేను కూడా అక్కడ వుండి, మీ కంఠస్వరమును వినేందుకు నోచుకున్నాను. తరువాత భారతమాతకు మీరు సమర్పించిన అద్భుతమైన ప్రార్థన విని పులకరించిపోయాను. ఏమి నా అదృష్టము. ఇవియే నా కృతజ్ఞతలు")

.15 ఆగస్టు స్వతంత్ర భారతానికి పుట్టినరోజు. ఈనాటితో ఈ దేశానికి పాతఘట్టము అంతమయింది – మన ఒక్కరికే కాదు. ఆసియాకి, ప్రపంచానికంతటికీ కూడ ఒక కొత్త యుగము ఆరంభమయింది. ఎందుకంటే మానవజాతి పురోగమనానికి – రాజకీయ, సామాజిక, సాంస్కృతిక రంగాలలో – కీలకమైన పాత్ర వహించగలిగిన ఒక నూతనజాతి ఆవిర్భవించినది. కేవలము నా అనుచరులు మాత్రమే ప్రతి ఏడు జరుపుకుంటున్న నా పుట్టిన రోజు ఇంతటి విశేష ప్రాముఖ్యతను సంతరించుకొనుట నాకు ఎంతో తృప్తికరమైన విషయము.

స్థూలదృష్టికి ఇది అదృష్టవశాత్తూ లేక కాకతాళీయంగా జరిగిన విషయమే అనిపించినప్పటికి అందులో అంతకు మించిన సూక్ష్మ మొకటున్నది. అది నా జీవితాన్ని మొదట్నుంచి నడిపించుచున్న దైవీశక్తియొక్క అభయహస్తమూ, భగవంతుడు నా కార్యము మీద వేసిన ఆమోదముద్రా అని నా మార్మికదృష్టికి గోచరమవుతున్నది. వాస్తవమునకు, ఇంచుమించు నేనాశించిన ప్రపంచ ఉద్యమములన్నియు నా జీవితకాలములో సిద్ధించుటను చూడవలయునని ఆశించిన ఆ రోజులలో అవి అసాధ్యమైన కలలుగా కనుపించిననూ, ఈ దినమున అవి, ఫలసిద్ధికి సమీపించి

నట్లు, లేదా ఫలించుట ప్రారంభమైనట్లు, నెరవేరు మార్గము నందు న్నట్లు గుర్తించగలుగుతున్నాను.

ఈ శుభముహూర్తమునకు నన్ను ఒక సందేశ మిమ్మని మీరు కోరియుంటిరి. కాని, నేనట్టి సందేశమిచ్చే పరిస్థితిలో లేను. నా బాల్యము, యౌవనకాలమునందు నేనూహించిన లక్ష్యములు, నా ముందుంచుకొనిన ఆదర్శములు ఇప్పుడు ఫలప్రదమగుటను చూచుచున్నందున వాటిని గురించిన వ్యక్తిగత ప్రకటనను మాత్రమే చేయగలుగుదును. అవి భావి భారత కార్యభాగము లైనందున, భారతదేశ స్వాతంత్ర్యమునకు సంబంధించినవని, అందు తప్పనిసరిగా ప్రథమ స్థానము నాక్రమించుకొనగలవని నా నమ్మకము. భారతదేశము మేల్కొనుచున్నదని మొదటి నుండి గట్టిగా చెప్పుతూనే ఉన్నాను. అది, తన లౌకిక ప్రయోజనములను, విస్తృతిని, ఔన్నత్యమును, శక్తిసంపదలను మాత్రమే నెరవేర్చుకొనుటకు గాక – (వాటిని కూడ భారతదేశము విస్మరించరాదు) – నిశ్చయముగ ఇతరులవలె అన్యదేశములపై ఏలుబడిని సంపాదించుకొనుటకు గాక, భగవానుని కొరకు, ప్రపంచమునకు సహాకరించుట కొరకు, సమస్త మానవజాతికి మార్గదర్శిగా, సహాయకారిగా కూడ భారతదేశము జీవించి, వికసించవలెను.

ఆ లక్ష్యముల, ఆదర్శముల యొక్క సహజ క్రమమిది: భారతదేశపు స్వాతంత్ర్యము, ఐక్యతను గడించగల విప్లవ మొకటి; ఆసియాఖండము పునర్జీవించి స్వేచ్ఛగలిగి – గతమున మానవ నాగరికతాభివృద్ధికి తాను నిర్వహించిన అమోఘమైన పాత్రను తిరిగి నిర్వహింపగలగ వలయును. నూతనము, మహత్తరము, ప్రకాశమానము, ఔదార్యమునగు జీవనమునకు మానవ జాతి ఎదగవలయును. అది బాహ్యమున పూర్ణముగ సిద్ధించుటకు, భౌతికముగ ప్రత్యేక ఉనికిగల ప్రజలు – వారి జాతీయ జీవితమును నిలుపుకొనుచు, కాపాడుకొనుచు, అందరు కలిసి సాధించగల అంతర్జాతీయ సమైక్యతపై ఆధారపడి యుండును. మానవ జాతి కంతటికీ ఆధ్యాత్మిక జీవనమునకు వలయు శిక్షణా విధానములను, ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానమును భారతదేశము కానుకగ నొసం

గవలయును. కడపటిది ఉన్నతతర భూమికకు చేతనను ఉద్ధ రించుట ద్వారా, మానవుడుద్బుద్ధుడై వ్యష్టిగ, సమిష్టిగ పూర్ణత్వ మును గురించిన కలలు గనుటకు ప్రారంభించినది మొదలు, వానిని కలవరపెట్టి, విసిగించిన జీవితసమస్య లనేకములు పరి ష్కరింపబడు నూతన పరిణామ పథము.

భారతదేశము స్వతంత్రదేశమైనదేగాని, ఐక్యతను బడయ లేదు. (అఖండ భారతదేశము కాలేదు) – చీలిపోయి, ఖండము లైన స్వతంత్రమే అది. పూర్వమువలె, బ్రిటిషువారి విజయము నకు కారణమైన విభిన్న సంస్థానములుగ విడిపోయి, మరల అయోమయస్థితిలో పడిపోవునా యనునట్లు గోచరించెను గాని, అదృష్టవశాత్తూ ఆ ప్రమాదమిప్పుడు తప్పినట్లే అనిపిస్తోంది. రాజ్యాంగ పరిషత్తువారు (Constituent Assembly) తెలివితేటలతో అవలంబించిన కఠిన పద్ధతివలన ఛిద్రము, చీలికలు లేకుండా నిమ్నజాతుల సమస్య పరిష్కారమైనది. కాని హిందూ, ముస్లి ముల మతబేధము నేడు దేశవిభజనగా స్థిరపడేటట్లు గోచరించు చున్నది. కాంగ్రెసు నాయకులు, దేశనేతలు ఈ నిర్ణయము శాశ్వ తమైనదిగ, తాత్కాలిక పరిష్కారమునకు మించినదిగ అంగీకరిం చరని ఆశించుదము. ఈ విభజన శాశ్వతమైనదే అయిన యడల భారతదేశము తీవ్రముగ దుర్బలమైపోవచ్చును. వికలమైపోవచ్చును. అంతఃకలహములకు సదా అవకాశముండును. నూతన దురాక్ర మణకు, విదేశీయుల ఆధిపత్యమునకుకూడ అవకాశము లేకపో లేదు.

దేశవిభజన అంతరించవలసినదే – ప్రస్తుత తీవ్రపరిస్థితి సమసిపోవుట వలన గాని, శాంతి, అన్యోన్యతల ఆవశ్యకతలను క్రమక్రమముగ గుర్తించుట వలన గాని, అందరకు సంబంధిం చిన నిరంతర కార్యాచరణలను చేపట్టుట వలన గాని, మరేదో ఒక మార్గమున ఐకమత్యము ఏర్పడుట వలన గాని – ఈ విభ జన అంతరించి పోగలదని ఆశించుదము. ఐక్యత ఏ రూపము నందైననూ రావచ్చును – దాని సరియైన రూపము ఒక (మత పరమైన) మూలసిద్ధాంతముగ ప్రాధాన్యత గలదిగ గాక, వ్యావ

హారిక (సర్వమత సమ్మత) మైనదిగ ఉండవచ్చును. ఏ విధ ముగానైనా ఈ విభజన అంతరించి పోవలసినదే – తప్పక అంత రించి పోవును. అటుల కాని యడల భారతదేశ భవిష్యత్తు తీవ్ర ముగ క్షీణించును. విఫలము కూడ కావచ్చును. కాని అటుల కారాదు.

ఆసియా మేల్కొనినది. అందలి బహుభాగములు విముక్త ములైనవి లేదా ఈ క్షణమున విముక్తములు కానున్నవి. ఇంకనూ దాస్యమందున్న ఇతర భాగములు సాతంత్ర్యమునకై తీవ్రముగ పోరాడుచున్నవి. ఏ స్వల్పమో మిగిలియున్నచో అది నేడో రేపో పూర్తియగును. ఈ విషయమున భారతదేశము తన పాత్రను నిర్వహించవలసి యున్నది. ఆ కార్యము శక్తిసామర్థ్యములతో ప్రారంభమైనది. తద్వారా అది తనకుగల సామర్థ్యమును అంత ర్జాతీయ మండలియందు తన స్థానమును పొందగలుగును.

మానవజాతి ఐక్యమగుట మొదలిడినది. అది అసంపూర్ణ మైనా – నిర్మాణాత్మక ప్రారంభము మాత్రమే – అయిననూ, భయంకరమైన దుస్థితులతో పోరాడవలసి యున్నది. ఈ పోరా టము భయంకరమైనదే. చరిత్రానుభవమును మార్గదర్శకముగ అంగీకరించినట్లయితే, విజయము సాధించువరకు ఆ తీవ్రత తప్పని సరిగ ఉద్ధృతము కాగలదు. ఇందులో కూడ భారతదేశము ముఖ్య మైన పాత్రను నిర్వహించుట మొదలిడినది. విస్తృత రాజనీతిజ్ఞ తను వృద్ధిపరచుకొనినట్లయితే – తాత్కాలిక పరిస్థితులను, తక్షణ అవకాశములను గాక – భవిష్యత్తును దృష్టి యందుంచుకొని ముందడుగు వేసిన యెడల తన పాత్రను చక్కగా నిర్వహించ గలదు. అయితే ప్రళయాంతక మొకటి జోక్యము కలిగించుకొని ఆటంకములు కలిగించవచ్చును; లేదా చేసిన దానినంతనూ నాశ నము చేయనూవచ్చు. అయిననూ తుదకు విజయము తథ్యము. ఏమైనప్పటికినీ, అనివార్యమైన ఆమె కదలికను, ఆమె సాధించిన దానిని బట్టి, ఐక్యత ప్రకృతి ధర్మమునందు అవసరమైనదని ముందుగనే నిర్భయముగ చెప్పవచ్చును.

ఇతర దేశములకు కూడ దాని ఆవశ్యకత విదితమైనది. ఆ ఐకమత్యమే లేనియడల మున్ముందు చిన్న చిన్న దేశాల ప్రజల స్వతంత్ర మెన్నటికిని సురక్షితము కాజాలదు. పెద్దవి, శక్తివంతములైన దేశములు కూడ సురక్షితముగ మనజాలవనుట నిశ్చయము. అటులనే భారతదేశము ఖండములుగ యున్నచో ఆమె రక్షణయందు ఆమెకే నమ్మకముండదు. అందువలననే సర్వమానవ శ్రేయస్సు దృష్ట్యా, ఐకమత్యము ఏర్పడవలయును. మానవ దుర్బలత్వము, బుద్ధిహీనమైన స్వార్థతలు మాత్రమే దానిని ఆటంకపరచును. ప్రకృతి అవసరమునకు దైవసంకల్పమునకు వ్యతిరేకముగ అధిక కాలమివి నిలువజాలవు. జాతీయ ఆశయములు ఫలించును. అంతర్జాతీయ రూపములు, సంస్థలు అభివృద్ధి జెందవలయును. ఇరుదేశముల లేదా సంఘపౌరసత్వము వంటివి కూడ పెంపొందవచ్చును. ఈ విధముగ సంప్రదాయములు స్వతః చేరువ కావచ్చును. జాతీయ భావదృక్పథములు తమ క్షాత్రత్వమును విడనాడి పూర్ణమైన స్వీయదృష్టితో సమగ్రముగ సమన్వయించుకొన వచ్చును. మానవజాతి 'ఏకత్వము' నూతనశక్తితో ప్రకాశించును.

ప్రపంచమునకు భారతీయ ఆధ్యాత్మిక ప్రదానమప్పుడే ప్రారంభమైనది. భారతీయ ఆధ్యాత్మికత ఐరోపా, అమెరికాలలో నిరంతరం అధికాధిక పరిమాణమున వ్యాపించుచున్నది. ఈ ఉద్యమము కాలానుగుణమైన విపత్తులు సంభవించిననూ అందరు అధికమైన ఆశతో ఆశ్రయము లభించునని కూడ – ఆమె ప్రబోధములకు మాత్రమే కాక, ఆమె ఆత్మ కొరకు, ఆధ్యాత్మిక సాధన కొరకు దృష్టిని భారతదేశముపై నిలిపి యున్నారు.

ఇక మిగిలినదంతా నా వ్యక్తిగత నమ్మకము, భావము, నా అదర్శములే. భారతదేశములోను, పాశ్చాత్యదేశములలోను దూర దృష్టిగల మేధావులు వీటిని గురించి ఆలోచించుటకు మొదలిడిరి. ఇతర మార్గములకన్న ఈ మార్గమునందున్న కష్టములు భయంకరములైనవి. అయినా యీ కష్టములు అధిగమించబడుటకే వచ్చును. పరమేశ్వరుని సంకల్పమున్న యెడల వాటిని అధిగమిం

లకు ఏమీ తక్కువైనవారు కారు. అటులనే తూర్పుదేశీయులమైన మేము నివసించు ఈ ప్రపంచ జీవనమున – భౌతికమైన భావములు, భౌతిక వైభవములు, పదార్థమునందు సమదృష్టితోనే వ్యవహరించుచున్నాము. తూర్పుదేశీయులు, పశ్చిమదేశీయులు – ఎక్కువగా కలిసిపోయి, ఒకరికొకరు దగ్గరకాగల అవకాశములున్నవి. ఒకరిపై ఒకరు శక్తివంతముగ ప్రభావితులు కాగలరు. ప్రస్తుతము ప్రకృతియొక్క ఒత్తిడి అధికముగ నున్నది. విధి బలీయమైనది. ఇట్టిది ఇదివరకెన్నడునూ లేదు.

ఆధ్యాత్మికము, భౌతికము – ఈ రెండింటి యందు ఇరువు రకుగల నమ్మకము, లక్ష్యము ఒకటే. ఒకరి సహాయము ఒకరికి ఎంతయినా అవసరమున్నది. కాబట్టి ఇక ముందు మన దృష్టి విభజన, విభేదములవైపు మరల్చరాదు. ప్రథమమున ప్రకృతిసిద్ధము, అస్పష్టముగ (అంధకారము, నిగూఢము) యేర్పడినదానిని అధిగమించి, ఐక్యతకు సంఘీభావమునకు – అవసరమైతే ఏకత్వమునకు, ఐక్యతాదర్శములతో ఏకముగ సఫలురగుటకు ప్రయత్నించవలయును. ప్రథమమున అజ్ఞానముతో యేర్పడిన విభజనల స్థానమున, నిరంతరమైన పట్టుదలతో అదికాధిక వెలుగు, జ్ఞానములను నిలుపుకొనవలయును. అయితే ఆ ఆదర్శములెట్టివి? ఆ లక్ష్యములెట్టివి? అవి మన జీవిత పరమార్థము. దాని మహోన్నత సత్యసంధతలపై ఆధార పడి యుండును.

ఇచ్చట మనము గమనించవలసిన దేమన, పూర్తి భేదము లేకపోయిననూ వాళ్లు తూర్పుదేశీయులు వాళ్లు పశ్చిమదేశీయులు అనే భావము సర్వవ్యాప్తముగ నున్నది. అయితే, ఈ ప్రపంచమునకు అతీతముగను, ప్రపంచమునందునను, సృష్టి యందన్నిటా తానేయై, అన్నిటినీ భరించుచు, ఆ లక్ష్యమునకు, ఆ గమ్యమునకు మనలను నడిపించుచున్న ఆత్మసత్యమే పరమోన్నత దివ్యసత్యమని తెలుసుకొనవలయును. ప్రకృతి తన అజ్ఞానాంధకారములతో ప్రారంభమై, చైతన్యాభివృద్ధి జెందుట ఈ ఉనికి యందొక లక్షణము. అదే మానవజీవిత రహస్యము, ఈ ప్రపంచమునకు అర్థమూ అదే. తూర్పుదేశీయులు సదా ఆత్మయే పరమసత్యమని

గట్టిగా నొక్కి చెప్పుటయేగాక, కొంతమంది పరమచాంధసులు యీ ప్రపంచమును, ఒక భ్రమగా భావించి, ఆత్మయే ఏకైక సత్యమన్నారు.

అటులనే పశ్చిమదేశీయులు అధికాధికముగ బాహ్యప్రపంచము మీదనే లక్ష్యమును నిలుపుకొని, మనోమయ జీవితమందే వ్యవహరించుచు – బాహ్య ఉనికి, దానిపై ఆధిపత్యమును గడించి, మనస్సును, జీవితమును పూర్ణము గావించుచు, ఇచ్చటనే సమగ్ర మానవతకు కృషి చేశారు. చివరకు యీ భావము క్రమముగ ఆత్మను నిరాకరించి, జడపదార్థము మాత్రమే యదార్థమను స్థితికి జేరినది. ఒకవైపున ఆధ్యాత్మిక సత్యమే ఏకైక ఆదర్శమని, మరొకవైపు జాతిని పరిపూర్ణత జెందించుట, పరిపూర్ణసంఘము, మానవ మనస్సు, జీవితము, భౌతిక ఉనికి – సమగ్రమున క్రమాభివృద్ధి జెందాలనెడి కలలే ఆదర్శములై నిలిచినవి. అయినప్పటికి ఈ రెండు ఆదర్శములూ సత్యములే. ప్రపంచ స్వభావమునందు ఈ రెంటినీ ఆత్మోద్దేశములుగ విశ్వసింపవచ్చును. ఇవి రెండూ పరస్పర విరుద్ధములైనవి కావు. కాబట్టి భవిష్యత్ దృక్పథమున మనము ఆ విభిన్నతలను తొలగించి, రెండింటినీ ఐక్యతపరచి, స్నేహబంధమును పెంపొందజేయవలయును.

ఈ వస్తువాద ప్రపంచంలో పరిణామక్రమమే మానవ జీవనరహస్యంగా పాశ్చాత్య విజ్ఞానశాస్త్రాలు గుర్తించాయి. అయితే అవి ఆత్మచైతన్య వికాసం కన్నా బాహ్యరూపాభివృద్ధినే నొక్కి చెప్పాయి. చైతన్యాన్ని పరిణామ పరమార్థంగా కాక కేవలం ఒక ఘటనగా మాత్రమే పరిగణించాయి. ప్రాచ్యదేశాల్లో కొందరు తత్వవేత్తలు, కొన్ని తత్వశాస్త్రాలు, ఆధ్యాత్మిక గ్రంథాలు పరిణామ క్రమాన్ని గుర్తించాయి. అయితే అది ఆత్మ ఎన్నో రూపాలను ధరించడం, మానవుడు ఎన్నో జన్మల నెత్తుతూ ఉన్నతసత్యం వైపు పురోగమించడం అన్న అర్థంలో మాత్రమే. ఒక రూపాన్ని చైతన్యం సంతరించుకొనడం అన్నది చైతన్యం యొక్క తాత్కాలిక స్థితి కాజాలదు. అది ఆత్మ తన సాక్షాత్కారాన్ని పొందడమే.

ఆత్మ ఎన్నో శరీరాలను ధరించి, ఎన్నో జన్మల నెత్తడం కోసం ఈ భూమ్మీదికి వచ్చినప్పుడే ఈ సాక్షాత్కారం సాధ్యం.

అచేతన పదార్థం అవచేతనగా, తదుపరి చైతన్య జీవనంగా వృద్ధి చెందడమే పరిణామ క్రమం. ఇది మొదటి జంతుజీవనంలో మనస్సుగా, తర్వాత పూర్తి చైతన్యాన్ని పొంది యోచించే మానవునిగా ప్రకృతియొక్క అత్యున్నత పరిణామంగా గోచరిస్తుంది. మేధోప్రాణిగా అవతరణే అత్యున్నత సాధనంగా, అంతిమ స్థాయిగా ప్రస్తుతం భావిస్తున్నాం. కాని పరిణామక్రమంలో మరో మెట్టును ఊహించడం సాధ్యమే. అసంపూర్ణమైన మానవ మస్తిష్కానికతీతంగా ఒక చైతన్యాన్నీ, మనస్సుయొక్క అజ్ఞానాన్ని దాటి సత్యాన్నే స్వంతహక్కుగా, ప్రకృతిగా ఆ చైతన్యం కలిగి ఉంటుంది. వేదాల్లో చెప్పినట్లుగా అది సత్యచైతన్యం (Truth-Consciousness) నేను చెప్పినట్లుగా అతిమానసం (Supermind). అది జ్ఞానాన్ని కలిగి ఉంటుంది. దాని కోసం అన్వేషిస్తూ, అది లభించలేదని చింతించడం ఉండదు. ఒక ఉపనిషత్తులో మానసికజీవి కంటె జ్ఞానజీవి ఉన్నతమైనదని, ఆత్మ దాన్ని అందుకొని తద్వారా ఆధ్యాత్మిక అస్తిత్వపు పరిపూర్ణ ఆనందాన్ని సాధించాలని ఉవాచ.

ప్రకృతియొక్క ఈ తదుపరి పరిణామదశను ఇక్కడ చేరుకుంటే, ఆత్మసాక్షాత్కారం కలిగి పరిపూర్ణ జీవనం ఇక్కడ కూడా సాధ్యమవుతుంది. ఈ శరీరంలోనే సంపూర్ణ ఆధ్యాత్మిక జీవనం సాధ్యము కావచ్చు. లేదా సంస్కరింపబడిన మరో శరీరం కావచ్చు. దాన్ని ఈ ప్రపంచంలోనే దివ్యజీవనం అనవచ్చు. సమగ్ర సంపూర్ణ వికాసం కొరకు మానవ స్వప్నం ఫలిస్తుంది. ఎన్నో మతాలు, ఎందరో ఆధ్యాత్మిక దార్శనికులు కోరుకున్న భూలోక స్వర్గం అన్నమాట.

ఆత్మ పరమాత్మ వైపు అధిరోహించడం దాని పరమ లక్ష్యం – అవసరం. అదే అంతిమసత్యం. అయితే ఈ భూమిపైకి పరమాత్మ, దాని శక్తుల అవరోహణ కూడా ఉండొచ్చు. అప్పుడు ఈ భౌతికప్రపంచ అస్తిత్వం సమర్థనీయమౌతుంది. సృష్టికి ఒక పరమార్థాన్ని, దివ్యలక్ష్యాన్ని ఇస్తుంది. సృష్టి రహస్యాన్ని ఛేది

స్తుంది. ఈ పరమోన్నతాదర్శ సాధనలో ప్రాక్పశ్చిమాలు సయోధ్యను పొందుతాయి. ఆత్మ భౌతికపదార్థాన్ని ఆవరిస్తుంది. భౌతిక పదార్థం తనలోని సత్యాన్ని, ఆత్మలోని పదార్థాలన్నిటా దాగి ఉన్న పరమసత్యాన్ని గుర్తిస్తుంది.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు

తెలుగు: జూన్ 1994 'అర్క'; మాడభూషణం రాజగోపాలాచార్య

(*SABCL* Vol. pp. 413-16)

15 ఆగస్టు 1950 దర్శన సందేశము

మన సాధన ఒకానొక స్థాయికి చేరుకొన్నది; ఇప్పుడు అవచేతన (subconscient) లోను, అచేతన (inconscient) ప్రాంతంలోను ఉన్నది. అందుకని శారీరకంగా కష్టాలు చాలా ఎక్కువైనాయి. వాటికి మనం చలించిపోకుండా, పట్టుదలతో, ధైర్యంగా ఎదుర్కోవాలి.

ఏమి జరిగినా, నీవేమి చేసినా భయపడకూడదు. దానికే మాత్రం అవకాశ మివ్వకూడదు. భయం పొడచూపిన వెంటనే నీవు స్పందించాలి. నన్ను పిలవాలి.

నువ్వే శరీరమనే భావము (దేహాత్మనాభావము) నకు దూరము కావాలి. "ఏయ్, నువ్వు ఎందుకు భయపడతావు? నువ్వంత భయపడనవసరం లేదు" అని ఒక చిన్న పిల్లవానికి చెప్పినట్లుగా దానిని బుజ్జగించాలి.

భయము మనకు బద్ధశత్రువు. మనం దాని జాడ కూడా లేకుండా పూర్తిగా జయించాల్సిందే.

మూలం: శ్రీమాత

అనువాదం: డా॥ ఆర్.ఎల్.ఎన్. శాస్త్రి

(*CWM* Vol. 15, pp. 196-97)

ఒక ప్రకటన

15 ఆగస్టు 1954

భారతదేశపు పౌరసత్వం కావాలన్న నా చిరకాల కోరికను నేను ఈ రోజున ప్రకటించుకుంటున్నాను. 1914 లో మొట్టమొదటిసారి నేనీ దేశానికి వచ్చినప్పటి నుంచి ఇదే నా నిజమైన మాతృదేశమని, నా కాత్మీయమైన దేశమని నాకు తెలిసింది. భారతదేశానికి స్వతంత్రము వచ్చిన వెంటనే ఈ కోరికను తీర్చుకోవాలనుకున్నాను. కాని పాండిచ్చేరిలోని ఆశ్రమ బాధ్యతల వలన ఇంతవరకు అది సాధ్యం కాలేదు. ఇప్పుడా కోరికను బహిరంగపరచుకుంటున్నాను.

అయితే శ్రీఅరవిందుల చింతన ప్రకారం ఇరుదేశాల పౌరసత్వమును నష్టపరచని ఏకత్వములోనే సత్యమున్నది. ఒక దేశపు పౌరసత్వాన్ని త్యజించి మరో దేశ పౌరసత్వాన్ని పొందటంలో గొప్పతనమేమున్నది? అందుకని ఫ్రెంచిదేశీయురాలుగా ఉంటూ కూడా భారతదేశానికి చెందటం నా ఆశయము.

నేను ఫ్రాన్సులో పుట్టి అక్కడే విద్యాభ్యాసమును గావించితిని. అయినా నా ఆత్మ ఇక్కడే ఉన్నది. భారతదేశీయురాలుగా ఉండాలనే నా అభిలాష. కాని చేతనాస్థాయిలో ఈ రెండింటికి ఏమాత్రం తేడా లేదు. ఈ రెండూ పరస్పరపూరకములు. ఉభయ దేశాలను సమానంగా నేను సేవించగలను. శ్రీఅరవిందుల అద్భుతమైన బోధలకు ఒక రూపాన్నివ్వటమే నా ధ్యేయము. అయనేం చెప్పారు? అన్ని దేశాలు మౌలికంగా ఒకటే అని, దైవముయొక్క ఏకత్వాన్ని భంగపరచకుండా ఈ భూమ్మీద విభిన్నరూపాలలో అభివ్యక్తపరచటమే ఆ దేశాల విధి అని వక్కాణించారు.

మూలం: శ్రీమాత

అనువాదం: డా॥ ఆర్.ఎల్.ఎన్. శాస్త్రి

(*CWM* Vol. 13, p. 43)

దర్శన దినముల విశేషాలు

(15-8-1956 నాటి శ్రీమాత ప్రసంగము నుంచి)

ఆశ్రమంలో ఎప్పుడూ ఆధ్యాత్మిక వాతావరణం దట్టంగా అలము కొని చాలా గంభీరంగా వుంటుంది. దర్శనదినాలలో ఎక్కువ మంది క్రొత్తవ్యక్తులు రావటంవలన ఆ ఉధృతం తగ్గుతుంది. అయితే ఈ పర్వదినాల వలన ఒక ముఖ్యమైన ప్రయోజనమున్నది. ఆశ్రమంలో చైతన్యము దర్శనానికి వచ్చినవాళ్ళ ద్వారా దేశం నలుమూలలా వ్యాపిస్తుంది. — సంపాదకుడు

మధుమయీ! దర్శనదినాలలో ఆశ్రమ వాతావరణం భిన్నంగా ఎందుకుంటుంది? ఆ రోజులలో మన కర్తవ్యమేమి?

భిన్నంగా ఎందుకు వుంటుందంటావా? నువ్వు కనుక్కోలేవూ? అయితే నేను చెపుతా విను. దర్శనదినాల్లో కొత్తవాళ్లు చాలామంది వస్తారు. వారు సద్భావంతో వచ్చినప్పటికీ అజ్ఞానంలో మునిగి ఉంటారు. ఆ అజ్ఞానం చుట్టుపక్కల వాతావరణంలోకి కూడా ప్రవహిస్తుంది. ఆ విషయాన్ని అవగతం చేసుకోలేని అమాయకులు ఆ అజ్ఞానపు భారంతో క్రుంగిపోతారు.

అయితే ఇక్కడ అజ్ఞానం, అయోమయం అసలు లేవని నేనంటం లేదు! కానీ అది అంత ఉండదు. ఏది ఎలా ఉన్నప్పటికీ ఇక్కడ ఒక రకమైన చైతన్య మథనం నిరంతరం జరుగుతూ ఉంటుంది. తెలిసినా, తెలియకపోయినా, కోరినా కోరకపోయినా, ప్రతీవారూ ఆ చైతన్యాన్ని గ్రహిస్తూనే ఉంటారు. అది క్రమంగా పనిచేస్తూనూ ఉంటుంది.

సందర్శకులు కొద్ది సంఖ్యలో వచ్చినప్పటికీ వాతావరణంలో కొంత మార్పు కలుగుతుంది. కానీ దానివల్ల పెద్ద బాధ ఏమీ ఉండదు. కానీ ఈ విధంగా అసంఖ్యాక జనం వస్తే మాత్రం చైతన్యస్థాయి దిగజారిపోతుంది. ఈ అజ్ఞానంలో కూరుకోకుండా చైతన్యాత్మకంగా నిలబడితే ఫర్వాలేదుకానీ లేకపోతే అది వారిని ముట్టడించేసి ఉక్కిరిబిక్కిరి చేస్తుంది.

నేను చెప్పేది అది కాదు తల్లీ! ఈ కొత్త వాతావరణం ఆనందమయమే అంటున్నాను.

అది నీకు సంతోష వాతావరణంగా కనిపిస్తోందా? అయితే అది నీ వ్యక్తిగతమే. దాన్ని నీవు పదిలంగా ఉంచుకోవాలి. అలా నీకు తోస్తున్నదంటే నీ పాతజ్ఞాపకాలు కొన్ని నీలో కొంత కదలికను కలిగించి యుండవచ్చు. లేక నీవు ఆనందమయమనుకొనేది నీ ప్రాణికం కావచ్చు. లేక ఉత్తేజమైనా కావచ్చు. సరిగ్గా ఎప్పుడు నీకా సంతోషం కలిగింది?

ఈ రోజు దర్శనమైన తర్వాత.

అయితే అది జన్మదిన సందర్భాలలో కలిగే ఉత్తేజం లాంటిదే అయి ఉండవచ్చు. సాధారణంగా జన్మదినం రోజున గ్రహింపు శక్తి ఎక్కువగా ఉంటుంది కదా! అటువంటిదే ఈ రోజు కూడా ఉండవచ్చు. ఇంకా కొందరు తమ గ్రహింపు కోసమని ఏదో ఒక సందర్భాన్ని గుర్తు చేసుకుంటారు. అదైనా కావచ్చు.

శ్రీఅరవిందులు దర్శనమిచ్చే రోజుల్లో ఏవో కొన్ని శక్తుల కేంద్రీకరణ గానీ లేదా వారు భక్తులకియ్యాలనుకునే అనుభవం గాని ముందుగానే అక్కడ ఏర్పడి ఉండేది. ఆ విధంగా ప్రతి దర్శనదినం పురోగతికి ఒక మెట్టుగా ఏర్పడేది. ప్రతి దర్శన దినానికీ ఏదో కొంత పురోగతి కొత్తగా కలిగేది. ఆ రోజుల్లో సందర్శకులు పరిమితంగానే ఉండేవారు కాబట్టి అదంతా ఒక పద్ధతిలో జరిగేది.

ఇటీవల కాలంలో ఈ విధమైన బిగింపు ఒక్క దర్శన సమయాల్లోనే కాకుండా ఎప్పుడు పడితే అప్పుడే, ఇతర సందర్భాలలో కూడా జరుగుతోంది. అంతే కాదు. ఇప్పుడు పురోగతి వేగం పుంజుకుంది, *అనేక స్థాయిలు వెంటవెంటనే ముందుకు జరుగుతున్నాయి. వాటిని అనుసరించడం కష్టమవుతోంది. అజాగ్రత్తగా ఉంటే చూస్తుండగానే వెనకబడిపోవటం పూర్వం కంటే చాలా ఎక్కువవుతుంది.* పరిస్థితి వెంటవెంటనే మారిపోతుంది. వెనకబడిపోతే అంతా తనను వదిలేశారని బాధపడవలసి వస్తుంది.

ఈ దర్శనదినాల్లో ఉండే రద్దీవల్ల అంతర్గత పురోగతి ఎక్కువ జరగదనే చెప్పవలసి వస్తుంది. ఆశ్రమం లోపల కేంద్రీకృతమయేది తక్కువై అంతా బయటకు విస్తరిస్తోంది. ఇప్పుడు ఈ రోజుల ప్రత్యేకతను మనం ఉపయోగించుకునే తీరులో కూడా తేడా ఉంది. శక్తుల కేంద్రీకరణం తక్కువైనప్పటికీ చైతన్యం విస్తృతం కావడానికి, ముందుకు వెళ్ళడానికీ అవకాశాలు కూడా ఉన్నాయి. జనం రద్దీ పెరగడంవల్ల కొంచెం అసౌకర్యం పెరగడం ఒక ఎత్తైతే పూర్వంకంటే ఇప్పుడొచ్చే మనుష్యుల స్థాయిలో కూడా చాలా తేడా ఉంది.

ఇంతకీ నేను చెప్పేదేమంటే దర్శనదినాల్లో నీవు పొందుతున్న ఆనందం ఇక్కడ కలుగుతున్న సందడివల్ల కలిగిన ఉత్తేజమే తప్ప మరేమీ కాదు. అంతేకాక నీలో కల్గిన అధిక గ్రహణ శక్తివల్ల ఎక్కువగా శక్తిని పొంది ఉండవచ్చు. అంతకు తప్ప నాకు తెలిసినంతవరకూ ప్రత్యేకంగా ఇప్పుడు దివ్యత్వం ఎక్కువైనదేమీ లేదు. ఇంతకూ చెప్పేదేమంటే నీలో సంతోషం వెల్లివిరియడానికి కారణం నీకే తెలియాలి. ఆ ఆనందాన్ని నిలబెట్టుకునే చిట్కాను నీవే పట్టుకోవాలి.

అమ్మా ప్రతి దర్శన సమయంలోనూ మీరు ఇచ్చే సందేశానికి గల ప్రాముఖ్యత ఏమిటో తెలియచేస్తారా? ఈనాటి సందేశంలో అతిమానస అవతరణానికి చిహ్నమైన ఒక పువ్వును కూడా చిత్రించారు కదా! దాన్ని కొంచెం వివరంగా తెలియచేయండి.

అది ఒక భావాన్ని బహిర్గతం చేయడానికై నిర్దేశించినది. దాని ప్రభావం ప్రపంచం నలుమూలలా విస్తరించడానికే దీని ప్రతులను వేల సంఖ్యలో అంతటా పంపిణీ చేయడం జరుగుతోంది. ఈ దర్శన సందేశాల్లోని అంతరార్థాన్ని ముందుగా బాగా అధ్యయనం చేసి పరిశీలించి, ప్రయోగించి, నిరూపించి ఆ తర్వాతే పంపిణీ చేస్తాము. మొదట పరిశోధన, ఆ తర్వాత ప్రకటన జరుగుతుంది. మొదట జరిగేది వ్యక్తి పురోగతి అయితే దర్శన సమయంలో అది దశ దిశలా వ్యాప్తిస్తుంది.

శ్రీఅరవిందులు ఎప్పుడూ రెండు రకాల ప్రగతిని గురించి చెప్పేవారు. మొదటిది వ్యక్తి తనంత తానుగా గమ్యానికి చేరేందుకు చేసే ప్రయత్నం, రెండవది ప్రపంచాన్ని సంసిద్ధం గావించడానికి చేసే ప్రయత్నము. ప్రపంచ పురోగతివల్ల వ్యక్తికి ఏ విధంగాను నష్టమూ ఉండదు, సహాయమూ లభించదు. కానీ, ఈ రెండింటి మధ్య మంచి సమతుల్యత మాత్రం ఏర్పడుతుంది. వ్యక్తిగతమైన ప్రయత్నం చాలా ఊపుతోనూ, వేగంగానూ జరుగుతుంది, అది ఎంతో గాఢంగా, స్థిరంగా ఉండి చాలా దూరం వెడుతుంది. దానికి సామూహిక ప్రయత్నం ఊతాన్ని, బలాన్ని ఇస్తుంది. అవి రెండు సమానస్థాయిలో జరగటం శ్రేయస్కరము. వ్యక్తి వేగంగా పురోగమిస్తున్న కొద్దీ సామూహిక ప్రాతిపదికను పటిష్ఠం చేసుకోవడం మరింత అవసరమవుతుంది.

మూలం: శ్రీమాత

అనువాదం: డా॥ ఎ. ప్రభావతి, డా॥ ఎ. వెంకటరామ శాస్త్రి

(*CWM* Vol. 8, pp. 262-65)

15-8-1957: రెండు సందేశాలు

నూతన ప్రపంచం ఆవిర్భవించింది. అందులో స్థానం కోరుకున్నవారు దానికోసం త్రికరణశుద్ధిగా ప్రయత్నించాలి.

*

A new world is born – all those who want a place in it must sincerely prepare themselves for it.

*

Heralding the birth of a new world, we invite all those who want to have a place in it to prepare themselves sincerely for it.

మూలం: శ్రీమాత

అనువాదం: డా॥ ఎ. ప్రభావతి, డా॥ ఎ. వెంకటరామ శాస్త్రి

(*CWM* Vol. 15, p. 105)

శ్రీఅరవిందులు నిత్యులు, శాశ్వతులు

శ్రీమాత చెప్పిన విషయాలను మనమూరికే ఏవో పాఠాలకు మల్లే చదువుకోని వల్లెవేసుకుంటే సరిపోదు. అవి గర్భితార్థములు. ప్రపంచ చరిత్రలో శ్రీఅరవిందుల జన్మను వారు 'శాశ్వత జన్మ' అన్నారు. దీని అర్థమేమిటని అడిగినప్పుడు 'నువ్వు కనుక్కో లేవా' అని ఆవిడ సవాలు విసిరారు. చేతనోన్నతిని పొంది, ఆ స్తరములలోకి ప్రవేశించి దీని అర్థమును తెలుసుకోమని దాని భావము.

— సంపాదకుడు

ఆగస్టు 14, 1957

ఈ సాయంకాలం సందేహాలు, సమాధానాలు వద్దు. శ్రీఅర విందుల సజీవ దివ్యతేజో స్మృతిని కృతజ్ఞతా భావంతో మననం చేసుకుంటూ పదిల పర్చుకుందాం. శక్తివంతమైన వారి దివ్యతేజో చైతన్యాన్ని (his ever luminous, and active consciousness) ఈ భువిపై సిద్ధింపజేసి ఎరుకపర్చేటందులకు వారెంత చేశారని! మాన వాళిని ఉద్ధరించే ఈ కార్యక్రమం ఇంకా కొనసాగింపబడుతూనే ఉన్నది కదా!

రేపే వారి పుణ్యజయంతి. విశ్వేతిహాసంలో వారు నిత్యులు, శాశ్వతులు.

సెప్టెంబరు 4, 1957 నాటి వివరణ

శ్రీఅరవిందుల పుట్టినరోజుకు ముందురోజు నేను మాట్లా డిన మాటలలో కొన్నిటికి వివరణ కోరుతూ నాకు ఒక ఆసక్తి దాయకమైన ప్రశ్న అందినది. నా పదజాలం గురించిన ప్రశ్న కాబట్టి నాకు ఆసక్తి కలిగించింది. ఆ పదజాలం నిగూడార్థదా యకం, భావగర్భితం. పైకి సరళంగానే ఉంటుంది. కాని కొంచెం తరచి చూస్తే బహుళార్థదాయకం. వేర్వేరు చైతన్యస్థాయిల వారికి వేర్వేరు అర్థాలు స్ఫురిస్తాయి. భావవైవిధ్యం కోసం ఉద్దేశపూర్వకం గానే. అలా వ్యక్తీకరింపబడినది. ఇది ఇలా ఉంటుందని మీకు నేను ముందే సూచించాను గదా.

వివిధ చైతన్య స్థాయిలలో స్ఫురించిన భావ వైవిధ్యాలు పరస్పర పూరకాలు. వివిధ దృక్కోణాల నుంచి గ్రహించిన అర్థ సమన్వయంతో, సమగ్ర సర్వతోముఖ భావాన్ని గ్రహించడం సాధ్యమౌతుంది. అన్ని దృక్పథాల నుంచి గ్రహించిన భావార్థ సమాహారాన్ని ఒక్క మారుగా స్పష్టీకరించటానికి మన భాష చాలదు. అందుచేత భావవివరణను ఒక క్రమపద్ధతిలో, ఒకదాని తర్వాత మరొకటి సాగిస్తూ సమగ్రమైన అవగాహన కల్పించాలనే ధ్యేయంతో వివరిస్తున్నాను.

శ్రీఅరవిందుల జననము గురించి ప్రస్తావిస్తూ వారిది eternal birth అని అభివర్ణించాను. eternal అంటే మీ అభిప్రాయం ఏమిటని నన్ను ప్రశ్నించారు.

Eternal అన్న మాటలను వాచ్యార్థంగా (literal meaning) తీసుకుంటే దానికంత ప్రాధాన్యత ఉండదు. ఆ పదాలకు ఉన్న విస్తృతార్థాన్ని భౌతిక (physical), మానసిక (mental), చైత్య (psychic), ఇంకా ఆధ్యాత్మిక (spiritual) స్థాయిలలో అన్వయించి మీకు వివరిస్తాను.

భౌతికస్థాయిలో శ్రీఅరవిందుల జన్మ పర్యవసానాలు మహీతలం ఉన్నంత కాలము నిత్యనూతనంగా అనుభవైకవేద్యంగా ఉంటాయి. ఆ విధంగా శ్రీఅరవిందుల జన్మ శాశ్వతము (eternal)

మానసికస్థాయిలో శ్రీఅరవిందుల స్మృతి నిత్యపరిణామ శీలంగా తరతరాలకు అమరమై ఉంటుంది.

చైత్యపరంగా (psychically) వారి అవతరణ యుగయుగాలకు విశ్వేతిహాసంతో పునరావృతమౌతూనే ఉంటుంది. ఈ భూమి మీద వారి అభివ్యక్తీకరణ పునర్నవంగా అంతకంతకు సమగ్రతను, పరిపూర్ణతను సంతరించుకుంటూ ప్రకాశిస్తుంది. ఇది ఒక తరంనుంచి మరో తరానికి పురోగమనశీలంగా ముందుకుసాగే దివ్యోన్నత అభివ్యక్తీకరణ.

తుదిగా, కేవలం ఆధ్యాత్మికంగా (from purely spiritual point of view) అన్వయించుకొన్నప్పుడు వారి జన్మము పరమా

త్మని అవతారమే! మానవాకృతిని దాల్చి భూమిపై అవతరించిన పరమాత్మస్వరూపమే వారు!

Eternal birth అన్న ఈ రెండు మాటలకు ఇంతటి వ్యాఖ్యానం ఉంది!

ముగించే ముందు మీకు ఒక సలహా – "ఏమిటది? అంతా గందరగోళంగా ఉన్నదే? ఏమీ బోధపడటం లేదు" అనుకోకండి. అంతఃసత్యాలు, భావగర్భితాలు అయిన ఈ మాటలను అవగాహన చేసుకోగలిగే చైతన్యస్థాయికి నేనింకా యెదగలేదు" అనుకోండి. సరేనా!

మనసులో ఈ మాటలను మరీ మరీ మననం చేసుకుంటూ ధ్యానించండి.

*

విశ్వేతిహాసంలో శ్రీఅరవిందుల అవతారం శాశ్వతం అన్నారు కదా! Eternal *అన్న పదానికి నిర్దిష్టమైన అర్థం ఏమిటి?*

ఆరోహణక్రమంలో ఈ వాక్యాన్ని నాలుగు చైతన్యస్థాయిలలో అవగాహన చేసుకోగలుగుతాము.

1) ఈ భూమి మీద భౌతికస్థాయిలో వారి జనన పర్యవసానము – 'పరమం ప్రయోజనం' – పరమమోత్కృష్ట ప్రయోజనకరమైనది.

2) మానసికంగా వారి అవతారము విశ్వేతిహాసంలో శాశ్వత కీర్తి వర్ధనము.

3) చైత్యపరంగా యుగయుగాలకీ వారు పునరావృతమౌతూనే ఉంటారు.

4) ఆధ్యాత్మికంగా వారు నిత్యులు, శాశ్వతులు.

మూలం: శ్రీమాత

అనువాదం: కర్రా వెంకటేశ్వర్లు

(*CWM* Vol. 9, p. 171,177-78; Vol. 13, p. 10)

1958 ఆగస్టు 15: శ్రీమాత ప్రసంగము

శ్రీఅరవిందుల జన్మదినమైన ఈ రోజు 'ధమ్మపథం' మీకు చదివి విన్పించేబదులు మీకు అంతకంటె ఆసక్తికరమైన విషయం – శ్రీఅరవిందులు మనకు దేవతలకుగల సంబంధాన్ని ఎలా దర్శించారో వివరిస్తాను.

భారతదేశంలో భిన్నలోకాలకు చెందిన అనంత సంఖ్యాకమైన దేవతాగణాలు ఉన్నాయి. వీరిలో కొందరు మానవులకు అతిసన్నిహితులు, కొందరు పరాత్పరుడికి అతిసన్నిహితులు, మరి కొందరు మనకూ, ఆయనకూ మధ్యవర్తులు.

నా భావమేమిటో మీకు పురాణాలలోని దేవతలను గురించి ప్రస్తావన చేసినపుడు అర్థమవుతుంది. (నిన్న మీరు చూచిన చిత్రంలోని దేవతల లాంటివారు) దేవతలు అనంత శక్తి సంపన్నులైనా మానవుని కన్నా చాలా తక్కువైనవారేనని చెప్పక తప్పదు.

పృథ్విని సృష్టించే అధిమానసిక కక్ష్యకు చెందిన దేవతలనే (gods of the Overmind) ఇంతవరకు మనం ఎరుగుదుము. వేదాల్లో కీర్తింపబడిన వీరు ఋషుల దర్శనం ద్వారా మనకు చేరువయినారు. ఇంకా అతిమానస దేవతలు (gods of the Supermind) ఉన్నారు. వారి వారి (ఉత్తమ) లోకాలలో వర్తిస్తున్న ఈ దేవతలు భువి మీదకు అవతరించబోతున్నారు.

శ్రీఅరవిందులు ఎక్కువగా వేద దేవతలను గురించి మాట్లాడినా, ఇంకా అనేక విషయాలను గురించి కూడా ప్రస్తావించారు. ఏమైనా ఆయన వేద దేవతల గురించి సుస్పష్ట వివరణలు ఇవ్వలేదు. అయితే ఆయన ప్రస్తావించిన దేవతలు పురాణ దేవతల కంటే ఉన్నతులు, ఉదాత్తులు.

'భావాలు – సూక్తులు' (Thoughts and Aphorisms) అన్న గ్రంథంలో శ్రీఅరవిందులు ఒక ప్రార్థన ద్వారా దేవతలను వర్ణిస్తున్నారు.

ఓ వరుణా, నీ బృహత్త్వంలోకి మమ్మల్ని మేల్కొల్పు!

ఓ ఇంద్రా మాలో శక్తిగా వర్తించు!
ఓ సూర్యదేవా! నీ అద్భుత తేజస్సుతో మాలో ప్రకాశించు!
ఓ చంద్రుడా! నీ ముగ్ధమోహన సౌందర్యాన్నీ, మాధుర్యాన్నీ మాపై కురిపించు!
ఓ రుద్రా! నీ ఉగ్రమైన ప్రళయభయానక శక్తితో మాలో విజృంభించు!
ఓ మరుత్తులారా! ప్రచండవేగంతో మాలో వర్తించండి.
ఓ ఆర్యమా! అనంతసత్త్వంగా మాలో వర్తించు!
ఓ భగుడా! భోగపరాయణుడిగా మాలో వర్తించు!
ఓ మిత్రా! దయాదాక్షిణ్యాలుగా, ప్రేమానురాగాలుగా మాలో వర్తించు!
ఓ ఉషస్సూ! వర్ణాల వైభవాన్ని మాచే దర్శింపజేయి!
ఓ రాత్రి దేవీ! సార్థకమైన పూర్ణత్వంగా మాకు దర్శనమివ్వు!
ఓ ప్రాణమా! నవనవోన్మేష ఉత్సాహంతో మాలో వర్ధిల్లు
ఓ మృత్యుదేవతా! మమ్మల్ని ఒక హార్మ్యం నుంచి మరొక రమ్యహార్మ్యానికి నడిపించు!
ఓ బృహస్పతీ! మాలో సామరస్యాన్ని, సమన్వయాన్ని సమకూర్చు!
ఓ కాళీ! నేను దేవతలకు వశంవదుణ్ణి కాకుండా అనుగ్రహించు!

శ్రీఅరవిందులు కాళికాదేవిని నీ పురోగతికి అవరోధమైన వాటినన్నిటిని తొలగించి, అభ్యుదయ పథం వైపు నడిపించే మహాశక్తిగా భావించారు. మన మీ విషయాన్ని గురించి ధ్యానం చేద్దాము.

శ్రీఅరవిందులు ఎందుకు కాళికాదేవికి వేదదేవతల కంటె ఎక్కువ ప్రాముఖ్యము ఇచ్చారు?

వేదదేవతలు అటువంటి లక్షణాలకు ప్రతినిధులుగా, ప్రతీకలుగా మనకు వాంఛనీయమేకాక అవసరం కూడా! అందువలనే శ్రీఅరవిందులు ఆ లక్షణాలను తన స్వభావంలో నెలకొనేటట్టు చేయమని వేదదేవతలను వేడుకున్నారు. పరాత్పరుడిలో ఐక్యం కావాలని కోరుకునేవాడికీ, పరమోచ్చ సిద్ధిని కోరుకునేవాడికీ ఇది

చాలదు. ఈ కారణం వలననే చివరిగా ఆయన కాళీమాతను దేవతలందరికీ అతీతంగా వర్తించగల శక్తిని ప్రసాదించమని ప్రార్థిస్తున్నారు.

జగన్మాత స్వరూపాల్లో కాళీమాత అతిశక్తివంతమైనది. ఆవిడ శక్తి సృష్టిలోని అన్ని దేవతల శక్తికంటే గొప్పది. ఆవిడలో ఐక్యం కావడమంటే సర్వదేవతల సమిష్టి శక్తుల కంటే బృహత్తరమైన, సంపూర్ణమైన శక్తిగా రూపొందటమే! అందువలననే శ్రీఅరవిందులు కాళికామాతలో ఐక్యం కావటమనేది అన్నిటి కంటె ఉత్తమమైనదిగా, పరమమైనదిగా పరిగణించారు.

15 ఆగస్టు 1961

అచేతనలోంచి బహిర్గతమౌతున్న దివ్యచేతన

నిశ్చేతన లోతులందు గూడ
వెలుగుచుండు నిత్యముగా
ధగద్ధగిత కాంతులీను
దివ్యమైన చేతనంబు

శ్రీమాత

అనువాదం: ధారా రాధాకృష్ణమూర్తి

(*CWM* Vol. 9, pp. 376-77; Vol. 10, 85)

యజ్ఞయాగాదులతో దేవతలనాహ్వానించడం మనకు తెలుసు. ఈ దేవతలందరూ మనకంటె పైన వుండే ఊర్ధ్వలోకాలకు చెందినవారు. ఇంతకంటె పైన అతిమానస లోకాలున్నాయి. ఆ దేవతలను గురించి మనకు తెలియదు. వారిక్కడ ఆవిష్కారమైనప్పుడు ఒక నూతన సృష్టి జరుగుతుంది, నూతన మానవుడు ఆవిర్భవిస్తాడు.

ఎంతో వైభవమైన 15 ఆగస్టు (1962)

దర్శన సమయాలలో ఆశ్రమ ప్రాంగణం గొప్ప ఆధ్యాత్మికశక్తితో పొంగిపొరలుతూ వుంటుంది. కాని ఈ రోజున అది అంతకంటె చాల పెద్ద ఎత్తున వున్నది. శ్రీఅరవిందులే దిగివచ్చి ఆశ్రమ మంతా ఆక్రమించారు. అక్కడ ధ్యానంలో నిమగ్నమైన సాధకుల నందరిని తనలో ధరించారు! — సంపాదకుడు

(ఆగస్టు 15, 1962 శ్రీఅరవిందుల 90 వ పుట్టినరోజు నాడు జరిగిన సామూహిక ధ్యానమును గురించి శ్రీమాత ఒక సాధకునికి చెప్పిన విషయములు.)

15 వ తారీఖున 10 గం॥ లకు ఇక్కడ ధ్యానము చేశాము. ఉదయం 9.45 కు నేను నా బల్ల దగ్గర నిశ్శబ్దంగా కూర్చు న్నాను. అప్పుడు... శ్రీఅరవిందులు వచ్చారని నేను చెప్పనుగాని — ఎందుకంటె ఆయన ఎప్పుడూ ఇక్కడే వుంటారు — చాలా ప్రత్యేకమైన రీతిలో దిగివచ్చారు... సూక్ష్మభౌతికంలో సమూర్తం గానే (concretely) వచ్చారు. ఆయన అంత ఎత్తుగా వున్నారు. ఇక్కడ అందరూ కూర్చుండే విధంగానే కాళ్లు ముడుచుకొని కూర్చొని ఆశ్రమాన్ని అంతా కప్పివేశారు. అక్కడి వాళ్లందరు (ఆయన స్ఫూర్తి పొందినవారు) ఆయనలోనే వున్నారన్న మాట. ఆయన అలా కూర్చునే వున్నారు (వాళ్ల తలల మీద కాదు.) సూక్ష్మభౌతికంలోకి (subtle physical) వారు వచ్చినట్లు నాకు తెలిసింది. నేను ఆయన్ని చూసాను (నేను కేవలం ఈ శరీరానికే పరిమితం కాదని మీకు తెలుసును కదా.) చాల పెద్దగా, సర్వాంగ సౌష్టవమైన ఆయన బృహద్రూపం దిగుతున్న రాపిడి నాకు తెలిసింది — ఎవ్వరూ భయపడకుండా మెల్లిగా, అతి మెల్లిగా దిగివచ్చారు. స్థిరపడ్డారు. ఒక అరగంటసేపు, ఇంకా కొన్ని నిమిషాల సేపు ఆయన నిశ్చలంగా కూర్చొని అక్కడ వున్న ప్రతి ఒక్కరికి ఆయన శక్తిని ప్రసరింపజేసారు — అందరు ఆయనలోనే వున్నారు.

నేనక్కడ కూర్చొని నాలో నేను నవ్వుకుంటున్నాను.... లేదు, నిజంగా పెద్దగానే నవ్వుతున్నాను. ఆయన సర్వత్రా విస్తరించారు. (శ్రీమాత తన శరీరాన్నంతా సూచించారు) అంతటా ప్రగాఢమైన శాంతి! బ్రహ్మాండమైన శాంతి, బ్రహ్మాండమైన శక్తి (such peace, such force, such power).... అది ఒక అనంతమైన అనుభూతి, బ్రహ్మాండమైన భావము, కేవలత్వము (absoluteness) అంటే ఇంకే విధమైన ప్రశ్నలుగాని, సంశయములుగాని లేవు. అన్ని ఆకాంక్షలు ఫలించినై. సకల సిద్ధులు కలిగినై. ఇక సాధించవలసింది ఏమీ లేదు. బ్రహ్మచైతన్యంలో ఓలలాడడమే! ...you could feel him like that everywhere (*Mother touches her whole body)*, everywhere. And with such peace! Such peace, such force, such power.... And a sense of eternity, immensity, and absoluteness. A sense of absoluteness, as if all were fulfilled, so to speak, one lived in Eternity.) అదొక మహత్తరమైన అనుభూతి. మరీ మూసుకొనిపోయుంటే తప్ప మిగతా వాళ్లందరికీ ఆ అనుభూతి కలిగే వుంటుంది.

ఇక్కడ మూసుకొనిపోయి ఉన్నవాళ్ళు ఎంతమందున్నారో నాకు తెలియదు (నవ్వుతూ), నేను వాళ్ళ నడగలేదు కదా.

తరువాత ఆయన మెల్లి మెల్లిగా తిరిగి వెళ్లిపోయినారు. మళ్లీ మామూలు పరిస్థితి నెలకొన్నది. అక్కడక్కడ ఆయన వచ్చిన జాడలు, కలిగించిన సంచలనము మాత్రమే మిగిలిపోయినై.

ఇక్కడ చాలమందికి దాని పూర్ణస్వరూపము తెలిసి ఉండక పోవచ్చునుగాని, వారిలోకి ఏదో ఒకటి దిగివచ్చినట్లు మట్టుకు తెలిసే వుంటుంది. మధ్యాహ్నానికి పరిస్థితంతా సర్దుకున్నప్పుడు (ఆయన ఎప్పుడూ ఉండనే ఉంటారుగాని, మరీ అంత గంభీరంగా కాదు. ఆయన ఎప్పుడూ ఇక్కడే ఉంటారు.) "అయ్యో! ఆ దివ్యదర్శనం అయిపోయిందా.... ఆగస్టు 15 అయిపోయిందా! ఆ అద్భుతానుభూతి అయిపోయిందా!" అన్నట్లు, వాతావరణమంతా చప్పబడిపోయింది. అయితే నిజంగా నేను చెప్పినట్లుగానే జరిగింది. అమూర్తంగానో, ఏదో సూక్ష్మరూపంలోనో కాదు. అది చాలా

ప్రత్యక్షంగా జరిగినట్లే, అంతకంటే ఎక్కువే (more than concrete). ఆ అనుభూతిని, ఆ ప్రత్యక్షానుభూతిని ఎలా చెప్పాలో నాకు తెలియదు. దానికి తిరుగులేదు (There was a sense of absoluteness about it.) నేనాయనను అతిమానసవెలుగులో ఎప్పుడూ చూస్తూనే ఉంటాను. ఆయనెప్పుడూ వస్తూనే ఉంటారు. నేను బాల్కనీలోకి వెళ్లినప్పుడు ఆయన వచ్చేవారు. ఒక్కొక్కప్పుడు సమాధి మీద ఉండేవారు. తరచు ఆయన వస్తూనే ఉండేవారు. ఆయన రూపం చాలా పెద్దగా ఉండేది. కూర్చున్నప్పుడు ఆశ్రమము కంటే ఎక్కువ చోటును ఆక్రమించేవారు. చాలా గంభీరంగా, ముట్టుకుంటే తెలిసేటట్లుగా భౌతికంలోకి వచ్చారు. అంటే ఊరికే ఒక మనిషి వచ్చి అక్కడ కూర్చున్నారు అని కాదు దాని అర్థం. ఆయన రాకతో సకలమూ సిద్ధించింది. ఇక ఏ విధమైన అనుమానము లేదు. ఏ విధమైన విచారము లేదు. అయ్యో! ఏం చెయ్యాలి, ఎలా చెయ్యాలి, ఏం దారి అనిఏ విధమైన ఆవేదనా మనస్సులో లేదు.

ఈ విధంగా ఒక ముప్పావుగంట గడిచింది. ఆ తరువాత మళ్లీ అంతా మామూలైపోయింది.

(నిశ్శబ్దం)

ఇంత అద్భుతమైన ఆగస్టు 15 నేనెప్పుడూ చూడలేదు. అది ముప్పావుగంట ఉన్నది.

(నిశ్శబ్దం)

ఆయన ఆ విధంగా వస్తున్నారని నాతో ముందర చెప్పలేదు. అందుకని అందరు ఒక అరగంటసేపు ధ్యానం చేస్తారని చెప్పినప్పుడు నాలో ఏదో కదిలింది. సరే ధ్యానానికి తగిన ఏర్పాటు చేసి గం॥ 9.45 కు నేను బల్ల దగ్గర కూర్చున్నాను. అప్పుడది మొదలైంది. స్పష్టమైన ఆకారం దాల్చేందుకు 10 నిమిషాలు పట్టింది. 'ఔనా!' ఇదా సంగతి అని అప్పుడు నేను అర్థం చేసుకున్నాను.

ఆయన మనకు చాలా అద్భుతమైన ఓ కానుకనిచ్చారు.

వారి మాధుర్యము, వైభవము, శక్తి, శాంతి చాలా ఎక్కువగా, ఆయన శరీరంలో ఉన్నప్పటికంటె చాలా ఘనంగా, స్పష్టంగా కనిపించినై.

నాకు తెలుసు. నేను ఆయన గదిలోకి వెళ్లినప్పుడల్లా, ఆయనను కలుకుకొన్నప్పుడల్లా నాకలాగే అనిపించేది. నేను పని చేస్తున్నప్పుడు కూడా ఆయన నా వెనకాలే ఉండి ఆయనే అంతా చేస్తున్నట్లనిపించేది. కాని నేటి అనుభూతి బలీయమైనది. చాలా బలీయమైనది. అది వచ్చి నిన్ను పూర్తిగా ఆవహించేస్తుందన్న మాట. కావాలన్నా నీవు తప్పించుకోలేవు. That's how it was – something ABSOLUTE.

మూలం: శ్రీమాత
అనువాదం: డా॥ ఆర్.ఎల్.ఎన్. శాస్త్రి

(*Mother India* Aug 2004, pp. 735-36)

15 ఆగస్టు 1962 నాడు ఒక సాధకుడు పొందిన అనుభూతి

శ్రీమాతకు ఒక సాధకుడు రాసిన లేఖ

ప్రియమైన మాతా,

15 ఆగస్టు నాటి ధ్యానము చాలా లోతుగా గొప్పగా ఉన్నది. మొదట ప్రగాఢమైన నిశ్శబ్దము. ఎవరో తలలోంచి ఆలోచనలన్నిటిని పిండిపారేసినట్లనిపించింది.

ఎవరో వచ్చి ఆశ్రమమంతా చాలా నిశ్చలపరిచినట్లు అనిపించింది. అదేమిటో నాకు తెలియలేదు. కొంచెం సేపు అలా ఉన్నది. తరువాత మళ్లీ మనస్సులో ఆలోచనలు కదల నారంభించినాయి.

ఈ అద్భుతమైన రోజున నేను పొందిన అనుభూతిని మీకు విన్నవించుకుంటున్నాను.

మీ పాదపద్మములకు ప్రణామములు
పృధ్వీసింగ్

శ్రీమాత జవాబు: 28 ఆగస్టు 1962

శ్రీఅరవిందుల బృహద్రూపము (సూక్ష్మభౌతికంలో) ప్రత్యక్షంగా ధ్యానం జరుగుతున్నంతసేపు మన ఆశ్రమం మీద ఆసీనమై ఉన్నది.

15 ఆగస్టు 1964: శ్రీమాత సందేశములు

(ఆకాశవాణి తిరుచునాపల్లి నుంచి
ప్రసారనార్థమై యిచ్చిన సందేశము)

భూమియొక్క ఆధ్యాత్మిక చరిత్రలో శ్రీఅరవిందుల స్థానము కేవలం ఒక బోధన కాదు. ఒక దివ్యప్రబోధము (revelation) కూడా కాదు. పరమాత్మ పంపించిన మహాకార్యము.

*

(శ్రీఅరవిందుల తపాలబిళ్ల
ఆవిష్కరించుటకు యిచ్చిన సందేశము)

భూలోకానికి ఒక బంగారు భవిష్యత్తు చూపించేందుకే వారు అవతరించారు.

దర్శనదినాలలో శ్రీమాతారవిందుల కటాక్షము సాధకుల మీద ప్రసరించబడుతుంది. అయితే ఒక్కొక్కప్పుడు ఇది ఒక మహాశక్తిపాతమువలె చాలా పెద్దెత్తులో జరుగుతుంది. ఆ సమయంలో అక్కడ వుండి, ఆకాంక్షించినవారు దానిని గ్రహించ గలుగుతారు.

శ్రీఅరవిందుల రోజు

15 ఆగస్టు 1967

మన మనస్సు చంచలం. ఆ మాటకొస్తే సృష్టి అంతా చంచలమే. ఈ సృష్టి లక్షణమే అది. పైనుంచి ఒక మహాశక్తి దిగివచ్చినప్పుడు అది అచలమౌతుంది. ఆ రోజున ఆశ్రమంలో అదే జరిగింది, చాలా పెద్ద ఎత్తున. ఈ అనుభూతి కేవలం బాహిరంలోనే కాదు. మన లోపల కూడ (అన్నమయకోశంలో) అంతా గట్టిగా రాయి అయిపోయింది. ఆ విరాట్ పురుషుడే దిగివచ్చాడా ఏమిటి? అట్లాగే సాయంత్రం బాల్కనీ దర్శనమప్పుడు కూడ శ్రీఅరవిందులే వచ్చి (మదర్ ద్వారా) దర్శనమిచ్చారు. — సంపాదకుడు

ధ్యానానికి వేళయింది. అందుకు నేను సిద్ధంగా కూర్చొని వున్నాను. నిర్ణీత సమయానికి యింకా ఒక అర నిమిషమే వున్నది. ఉన్నట్లుండి పిడుగు పడ్డట్టయింది. ఎట్టి హెచ్చరిక లేకుండానే, అకస్మాత్తుగా ఒక మహాశక్తి దిగివచ్చింది. మహాబలీయమైంది, చలనరహితంగా అలాగే ఉండిపోయింది.... అప్పుడు శ్రీఅరవిందులు నాతో మాట్లాడినట్లనిపించింది. (అది మామూలుగా ధ్యాన సమయంలో కలిగే అనుభూతివలె వున్నప్పటికీ, ఇది అంతకు మించిందే. నిజంగా జరిగినట్లే వుంది.) అది 'సువర్ణయ ప్రశాంతత' (Golden Peace) అని శ్రీఅరవిందులు సెలవిచ్చారు. అలా దిగివచ్చిన ఆ మహాశక్తి, ఆ ప్రబలశక్తి ఏ మాత్రం చలించకుండా పూర్తి అరగంట, ముప్పై అయిదు నిమిషాలు అలాగే నిలిచిపోయింది. ఈ సంఘటన క్రొత్తది. ఇంతకు ముందు నా కెప్పుడూ ఇటువంటి అనుభవం కలుగలేదు. ఇతరులకు కూడ ధ్యానానికి కూర్చోగానే అప్రయత్నంగా ఇటువంటి అనుభవమే కలిగినట్లు చెప్పారు. ధ్యానానికి కూర్చున్నదే తడవుగ, ఒక మహాశక్తి దిగివచ్చి, చలనరహితంగా వుండడమే గాకుండా, వారిని ఆవహించి, ఆ చుట్టుప్రక్కలను కూడ ఘనీభవింప చేసింది. జన్మలో వారు యెప్పుడూ కని, విని, ఎరుగనంతటి మహాశాంతిని పొందారు.

అదే 'సువర్ణయ ప్రశాంతత' – ఎందుకంటే, బంగారు వర్ణంగల అతిమానసజ్యోతి (golden supramental light) ఇదేనను భావం నాకు అప్పుడు కలిగింది. మహత్తరమైన ఆ శాంతిని మాటల్లో చెప్పడం ఎలా సాధ్యపడుతుంది? (gesture of massive descent)... అది మూర్తీభవించిన ప్రశాంతత, అంటే, చలనరహితంగా వుండటంవల్ల కాదు. అక్కడ పరమనైశ్చల్యం నెలకొన్నది. (...other persons told me that as soon as they were seated for meditation (*gesture of massive descent*), something came down with a tremendous power, completely immobile, and a feeling of peace that they had never felt in their life.)

Golden peace. And it is true, it gave the impression of the golden supramental light. But it was... a peace! Concrete, you know, not the negation of disorder and activity, no: concrete, concrete peace.)

ఆ ప్రశాంతత స్థిరపడింది. నేను దానిని ఆపదలచుకొనలేదు. సమయం అయిపోయినా రెండు, మూడు నిమిషాలు అలాగే వున్నాను. నేను ఆపిన వెంటనే, అది కూడ ఆగిపోయింది. దాని ప్రభావానికి లోనై ఈ శరీరంలో గొప్ప మార్పు కనిపించింది. తిరిగి నేను యథాస్థితికి వచ్చేటప్పటికి అర నిమిషం పట్టింది.

అది ఆవిర్భవించడం, తిరిగి వెళ్లడం జరిగిపోయింది. అది ధ్యానసమయానికి వచ్చి, అరగంటకు పైనే వుండి వెళ్లింది.

సాయంత్రం బాల్కనీ వద్ద ఒకే జనసందోహం. అంత పెద్ద జనార్ణవాన్ని నేను ఎప్పుడూ చూడలేదు. అన్ని వీధులలోను జనం, జనం. నేను చూడగల్గినంత మేర అన్ని వీధులు జనంతో క్రిక్కిరిసిపోయాయి. నేను బయటకు వచ్చాను. జనం నుండి ప్రార్థనలు ప్రాధేయపడుతున్నట్లు విజ్ఞాపనలు, ప్రపంచం, ముఖ్యంగా దేశంలోని పరిస్థితి గురించిన నిరసన నినాదాలు వెల్లువ. వారి నిరసన తరంగాలు పెల్లుబికాయి. అంతా చూశాను. 'ఈ రోజు నాది కాదులే, శ్రీఅరవిందులది' అని నాలో నేను అనుకున్నాను. అప్పుడు నేను వెనక్కు తగ్గి (వెళ్లినట్లు సంజ్ఞ) శ్రీఅరవిందుల్ని ముందుం

చాను. ఆయన అక్కడ నిలబడి, "పరమాత్మ లీలలను గురించి, అందరి కంటే ఆయనకే బాగా తెలుసు" అని సాధారణంగానే అన్నారు. నేను వెంటనే చిరునవ్వు నవ్వాను. (గట్టిగా కాదు, చిరు నవ్వు మాత్రమే)

ఆ ఉదయం ధ్యానసమయంలో వచ్చిన ఆ పరమశాంతియే మరల యిప్పుడు, ఇక్కడ ఆవిష్కారమైంది.

శ్రీఅరవిందులు హాస్యచక్రవర్తి గదా! "పరమాత్మ లీలలను గురించి, అందరికంటే ఆయనకే బాగా తెలుసు" అని వారు ఎప్పుడైతే చమత్కరించారో, ఆ తక్షణమే, ఆ ప్రశాంతత అంతటా ఆవహించింది.

మూలం శ్రీమాత

అనువాదం: డా॥ ఆర్.ఎల్.ఎన్. శాస్త్రి (ఆగస్టు 1992 'అర్క' నుండి); యజ్ఞన్న

(*CWM* Vol. 15, pp. 424-25)

దివ్యజనని సందేశం

(పుదుచ్చేరి ఆకాశవాణి నుండి ప్రసారం)

శ్రీఅరవిందుల శతవార్షిక వత్సరంలో నేడు తొలి రోజు. ఆయన శరీరాన్ని త్యజించినా, మనతో బాటే వున్నారు, సజీవంగా, సచైతన్యంగా.

శ్రీఅరవిందులు భవిష్యత్తుకు చెందినవారు.

ఆయన భవిష్యత్ కాంతి దూత. అతిమానస క్రాంతిదర్శి. భగవంతుడు ఆదేశించిన మహోజ్వల భవిష్యత్తును త్వరితగతిని సిద్ధింపచేసుకోవడానికి మనకు ఆయన మార్గాన్ని ఆవిష్కరించారు.

ఇప్పటికీ ఆయన అదే మహత్కార్యంలో నిమగ్నమై యున్నారు.

మానవాళి అభ్యుదయ ప్రస్థానానికి, భారతదేశపు సముజ్వల భవిష్యత్తు కోసం పాటుబడే వారంతా ప్రజ్ఞా సమన్విత

మైన (clairvoyant) ఆకాంక్షతో, ఆత్మజ్యోతితో భాసించే దివ్య కార్యోన్ముఖులై సమైక్యమవ్వాలి. ఉద్యమించాలి

అనువాదం: యజ్ఞన్న

(*CWM* Vol. 13, p. 14)

ఆగస్టు 15, 1972: శ్రీఅరవిందుల శతజయంతి

శ్రీఅరవిందుల సందేశము భవిష్యత్తుపై నిత్యనూతన కాంతులు వెదజల్లగలదు.

15 ఆగస్టు 1972

*

ఈ సృష్టిలో ఒకానొక నూతన జాతిని, నూతన ప్రపంచాన్ని (Supramental) అతిమానసాన్ని ఆవిష్కరింపజేయుటయే (పరా తత్త్వము నుంచి అవతరించిన) శ్రీఅరవిందుల అవతార కార్యము.

15 ఆగస్టు 1972

*

నేటి మానవుడు గతకాలానికి చెందినవాడు. అయితే శ్రీఅర విందుల ఆగమనం మున్ముందు నవ్యనవీన సృష్టికి, ఋతచిత్ (Supramental) అవతరణకు నాంది కాగలదు.

15 ఆగస్టు 1972

*

మనము పురోగతిని ఆకాంక్షిస్తూ దైవబలానికై, చేతులు మోడ్చి స్వాగతించటమే, ఈ పవిత్ర భారతదేశంలో అవతరించిన శ్రీఅర విందులకు, వారి శతజయంతి నాడు మనము అర్పించగల ఘన మైన నివాళి.

15 ఆగస్టు 1972

*

One more step towards Eternity.

మూలం: శ్రీమాత
అనువాదం: శ్రీశరణ్

(*CWM* Vol. 13, pp. 19-20)

అనుబంధం:

వారిరువురిది ఒకే చైతన్యము, ఒకే బాట

శ్రీమాత చైతన్యము. నా చైతన్యము ఒకటే. దివ్యచైతన్యమే రెండు రూపాలలో వచ్చింది. ఎందుకంటే లీలకు అది అవసరం గనుక. ఆమె జ్ఞానము, శక్తి, చైతన్యము లేనిదే ఏమీ జరగదు. ఎవ్వరైనా శ్రీమాత చేతనను పొందినట్లైతే దాని వెనుక నేను కూడా ఉన్నానని గ్రహించాలి. అటులనే నా వెనుక కూడ ఆమె వుంటుంది.

*

శ్రీమాత, నేను ఒకే శక్తికి రెండు రూపాలము – శివ-శక్తులు, పురుష-ప్రకృతులు, దైవము యొక్క రెండు ముఖములు.

*

శ్రీమాత మార్గమునకు నా మార్గమునకు ఏ విధమైన తేడా లేదు. మొదటి నుంచి అది ఒకటే. అతిమానస పరివర్తనానికి, దైవ సిద్ధికి దారితీసే మార్గమది. ఒక్క గమ్యములోనే కాదు, మొదటి నుంచి నడిచే మార్గము కూడా ఒకటే.

మా ఇద్దరినీ, మదర్‌ని, ఒకవైపు, నన్ను మరొక వైపు ఉంచటం, విభజించి వ్యతిరేకంగా చూపించడం అసురశక్తుల పన్నాగము. సాధకులను గమ్యము చేరకుండా తప్పుదారి పట్టించేందుకని అవి చేయు ద్రోహము. ఇటువంటి తప్పుడు భావాలనన్నిటినీ మనస్సు నుంచి బహిష్కరించాలి.

మరో విషయం తెలుసుకోవాలి. శ్రీమాత వెలుగు, శ్రీమాత శక్తి పరమసత్యము యొక్క వెలుగు, శక్తి. నువ్వెప్పుడు కూడా

శ్రీమాత జ్యోతిశ్శక్తుల సాన్నిధ్యంలో ఉండాలి. అప్పుడే నీలో దివ్యసత్యము ప్రవర్థమానమవుతుంది.

Know that the Mother's light and force are the light and force of the Truth; remain always in contact with the Mother's light and force, then only can you grow into the divine Truth.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు
అనువాదం: డా॥ ఆర్.ఎల్.ఎన్. శాస్త్రి

(*SABCL* Vol. 26, pp. 455-57)

సమాచార పత్రం

శ్రీఅరవిందులు భవిష్యత్తుకు చెందినవారు. ఆయన భవిష్యత్ కాంతి దూత. అతిమానస క్రాంతిదర్శి. భగవంతుడు ఆదేశించిన మహోజ్వల భవిష్యత్తును త్వరితగతిని సిద్ధింప చేసుకోవడానికి మనకు ఆయన మార్గాన్ని ఆవిష్కరించారు. ఇప్పటికీ ఆయన అదే మహత్కార్యంలో నిమగ్నమై యున్నారు.

మానవాళి అభ్యుదయ ప్రస్థానానికి, భారతదేశపు సముజ్వల భవిష్యత్తు కోసం పాటుబడే వారంతా అంతరవలోకనా ప్రజ్ఞా సమన్వితమైన ఆకాంక్షతో, ఆత్మజ్యోతితో భాసించే దివ్య కార్యోన్ముఖులై సమైక్యమవ్వాలి. ఉద్యమించాలి.

శ్రీమాత

ఆంగ్లమూలం:

Sri Aurobindo belongs to the future: he is the messenger of the future. He still shows us the way to follow in order to hasten the realisation of a glorious future fashioned by the Divine Will.

All those who want to collaborate for the progress of humanity and for India's luminous destiny must unite in a clair-voyant aspiration and in an illumined work.

The Mother